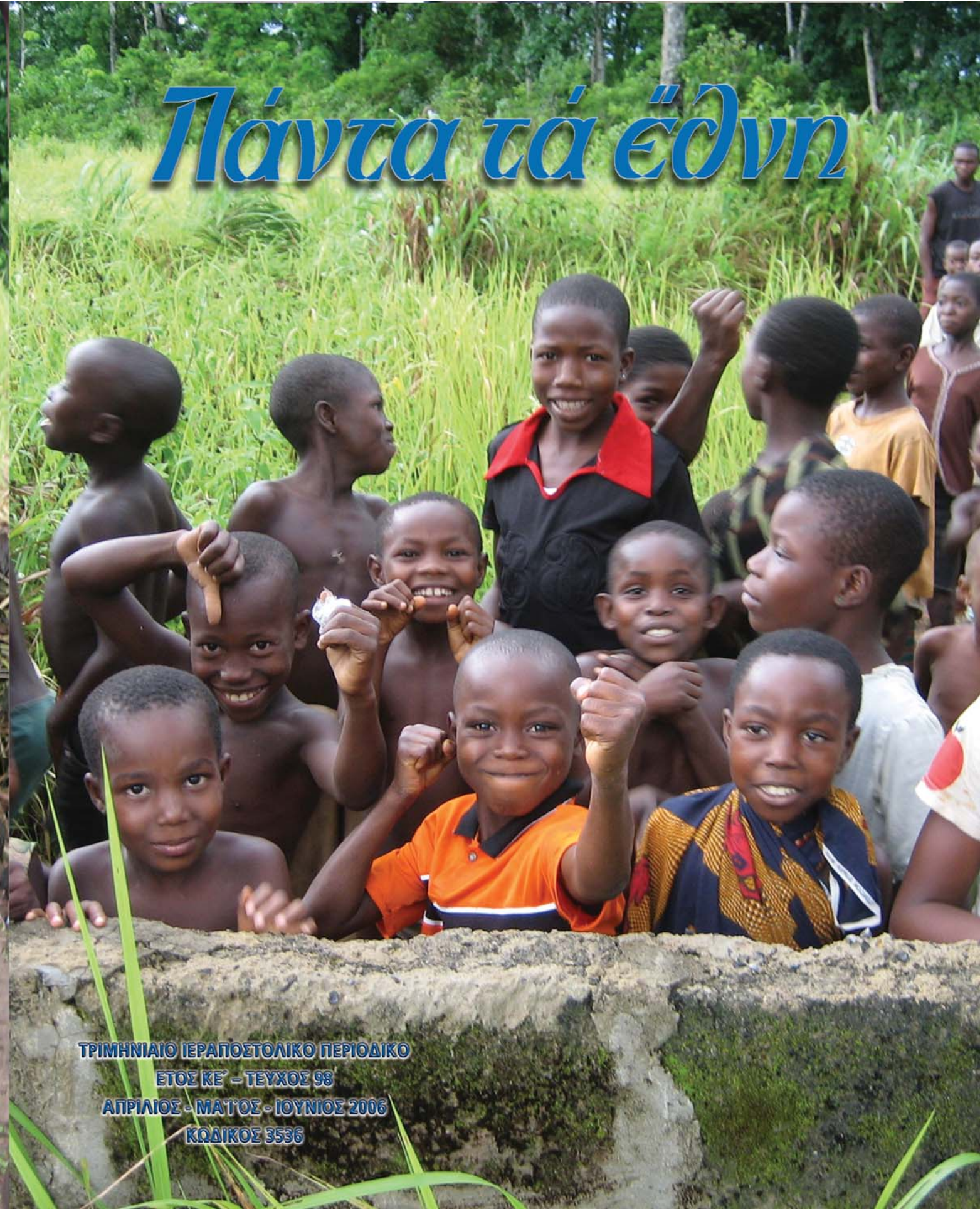

Πάντα τὰ ἔθνη

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΑΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΤΟΣ ΚΕ' - ΤΕΥΧΟΣ 98
ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2006
ΚΩΔΙΚΟΣ 3536

Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
ΚΑΛΕΙ ΓΙΑ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ

“Μὴν ὑποτιμᾶς τὸ ἔργο τῆς μεταστροφῆς λίγων ἀνθρώπων, ἐπειδὴ δὲν εἶσαι σέ θέση νὰ σώσεις ὅλη τὴν οἰκουμένη· καὶ μὴν ἀφεθεῖς νὰ ἀποξενωθεῖς ἀπὸ τὴν ἐπιδίωξη τῶν μικρῶν κατορθωμάτων, ἐπειδὴ συνεπαίρνεσαι ἀπὸ τὰ μεγάλα. Κι ἂν δὲν καταφέρνεις νὰ μεταστρέψεις ἑκατό, φρόντισε γιὰ τοὺς δέκα πού μπορεῖς· κι ἂν πάλι οἱ δέκα ὑπερβαίνουν τίς δυνάμεις σου, μὴ περιφρονῆσεις τοὺς πέντε· κι ἂν, ἀκόμα, δὲν μπορέσεις πέντε, ἄς εἶναι κι ἕνας· καὶ στό τέλος τέλος κι ἕνα νὰ μὴ πετύχεις νὰ μεταστρέψεις, μὴ σέ πιάσει ἀπελπισία καὶ μὴ σταματήσεις νὰ προσφέρεις. Δὲν βλέπεις πού καὶ οἱ ἐμπορικές συναλλαγές γίνονται καὶ μέ ἀσήμι, ὅταν σπανίζει τὸ χρυσάφι; Ἐάν δὲν δείχνουμε περιφρόνηση στὰ μικρά, θὰ ῥθει κι ἡ ὥρα ν’ ἀναλάβουμε καὶ τὰ μεγάλα· ἂν, ὅμως, δὲν καταδεχόμαστε νὰ καταπιαστοῦμε μέ τὰ μικρά, οὔτε καὶ μέ τὰ μεγάλα θὰ ἀσχοληθοῦμε εὐκόλῃ” (PG 61,30) καὶ “Λέει ἡ Γραφή πὼς “Πολλὰς κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο” (Πράξ. ν’ 25). Πρόσεξε, πὼς κατόρθωναν νὰ διαβαίνουν τοὺς δρόμους· καὶ μέ τί ἀποτελέσματα! Τέτοιες περιοδεῖες θὰ ἔπρεπε καὶ μεῖς νὰ ἐνεργοῦμε. Ἀλλὰ γιατί μιλῶ γιὰ περιοδεῖες. Πολλοὶ ἔχουν στήν ἰδιοκτησία τους χωρία καὶ συνοικισμούς ὅπου χρειάζεται νὰ γίνῃ ἱεραποστολή καὶ δείχνουν ἀδιαφορία καὶ δὲ λένε μιά κουβέντα. Γιὰ νὰ γίνῃ, ὅμως, λιουτρό στό χωριό τους καὶ ν’ αὐξηθοῦν οἱ πιστώσεις καὶ νὰ διαμορφωθοῦν πηλατεῖες καὶ ν’ ἀνεγερθοῦν οἰκοδομές φροντίζουν μέ τὸ παραπάνω· γιὰ νὰ καλλιεργηθοῦν

ψυχές, τίποτε. Κι ἂν ἐσύ δεῖς ἀγκάθια φυτρωμένα σέ ἔτοιμο γιὰ σπορά χωράφι, τὰ ξεριζώνεις ἢ τὰ καῖς, τὰ ἐξαφανίζεις γιὰ νὰ ἀπαηλιάξεις τὸ ἔδαφος ἀπὸ τὴν καταστροφή πού θὰ τοῦ προκαλέσουν· ἂν, ὅμως, δεῖς τοὺς ἴδιους τοὺς σποριάδες νὰ ἔναι γεμάτοι ἀγκάθια καὶ δὲ φροντίσεις νὰ τοὺς καθαρίσεις, πές μου, δὲ φοβᾶσαι καὶ δὲν τρέμεις ἐκεῖνον πού θὰ ῥθει νὰ σοῦ γυρέψει τὸ λόγος αὐτῆς σου τῆς στάσεως; Δὲ θὰ ἔπρεπε κάθε πιστός νὰ γίνῃ ἰδρυτής καὶ μιᾶς ἐκκλησίας; δὲ θὰ ἔπρεπε ὁ καθένας ν’ ἀναλαμβάνει νὰ μισθώνει δάσκαλο; δὲ θὰ ἔπρεπε, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο νὰ νοιάζεται τὸ πὼς θὰ γίνον ὄλοι ἀνεξάρτητα Χριστιανοί; Πές μου, σέ παρακαλῶ, πὼς θὰ γίνῃ χριστιανός ὁ γεωργός ὅταν βλέπει ἐσένα ν’ ἀδιαφορεῖς τόσο, ἀκόμα καὶ γιὰ τὴ δική σου σωτηρία; Δὲν εἶσαι σέ θέση νὰ κάμεις θαύματα καὶ μ’ αὐτὰ νὰ πείσεις; Χρησιμοποίησε τίς δυνατότητες πού ἔχεις· πείσε μέ τὴ φιλανθρωπία, τὴ συμπάρασταση, τὴ συντροφικότητα, τὴν περιποίηση κι ὅλα τὰ παρόμοια” (PG 60, 146-147).

Τὸ ἀποστολικό
ἔργο
τοῦ Ἁγίου
Πέτρου

Δύο εἶναι οἱ πρωτοκορυφαῖοι ἀπόστολοι, ὁ Πέτρος καὶ ὁ Παῦλος. Ὁ δεύτερος, ὅμως, μέ τὸ πληθωρικό του ἔργο, ἱεραποστολικό καὶ ἐπιστολογραφικό, ἔχει ἐπισκιάσει τὸν πρῶτο, μοιλονότι αὐτός εἶναι πού πῆρε ἀπὸ τὸν Κύριο “τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν” (Ματθ. 16,19).

Σέ τοῦτο, λοιπόν, τὸ ἄρθρο θὰ ἐκθέσουμε συνοπτικά τὴ δράση τοῦ μεγάλου “σύλλου” τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως τὸν ἀποκαλεῖ ὁ Παῦλος (Γαλ. 2,9), κάνοντας κι ἕνα σκιαγράφημα τοῦ ὅλου βίου του.

Ὁ Πέτρος, γεννημένος στή Βηθσαῖδα, κοντὰ στή λίμνη Γεννησαρέτ, ἦταν γιός τοῦ Ἰωάννη ἢ Ἰωνᾶ καὶ ἀδελφός τοῦ πρωτόκλητου ἀποστόλου Ἀνδρέα. Μαζὶ μ’ αὐτόν καὶ δυὸ ἀκόμη ἀποστόλους, τοὺς γιούς τοῦ Ζεβεδαίου Ἰάκωβο καὶ Ἰωάννη, ἀσκοῦσε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ψαρά.

Στὴν Καινὴ Διαθήκη ἀναφέρεται καὶ μέ τὰ ὀνόματα Σίμων, Συμεὼν καὶ Σίμων Πέτρος. Ὁ Κύριος τὸν ὀνόμασε Κηφᾶ (δηλαδὴ βράχο, πέτρα).

Μετά τὸ γάμο του ὁ Πέτρος ἐγκαταστάθηκε στήν Καπερναοῦμ, ἀπ’ ὅπου καταγόταν ἡ γυναῖκα του. Ἀπὸ τοὺς τρεῖς συνοπτικούς εὐαγγελιστὲς γνωρίζουμε πὼς ὁ Χριστός θεράπευσε τὴν ἄρρωστη πεθερά του. Οἱ ἴδιοι εὐαγγελιστὲς ἀναφέρουν καὶ τὴν κλήση του στό ἀποστολικὸ ἀξίωμα. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή ὁ Πέτρος κατέλαβε ἡγετική θέση στὸν κύκλο τῶν δώδεκα ἀποστόλων. Στους βιβλικούς καταλόγους τῶν μαθητῶν ἀναφέρεται πάντα πρῶτος, ἐνῶ ἀνῆκε, μαζὶ μέ τοὺς ἀδελφούς Ἰάκωβο καὶ Ἰωάννη, στὸν στενὸ κύκλο τῶν πιὸ ἐμπιστων προσώπων τοῦ Ἰησοῦ. Στὴν Καισάρεια τοῦ Φιλιππου, ὅταν ὁ Χριστός, λίγο πρὶν τὸ πάθος Του, φανέρωσε στοὺς μαθητὲς Του ὅτι θὰ σταυρωνόταν στὰ Ἱεροσόλυμα, ὁ Πέτρος τὸν πῆρε ἰδιαίτερως καὶ προσπάθησε νὰ τὸν ἀποτρέψει ἀπ’ αὐτό.

Κατὰ τὸν Μυστικὸ Δεῖπνο, ὅταν ὁ Κύριος θέλησε νὰ πλύνει τὰ πόδια τῶν μαθητῶν Του, ὁ Πέτρος ἀρχικὰ ἀρνήθηκε. Καὶ μοιλονότι τότε ὑποσχέθηκε πὼς ἦταν ἔτοιμος ἀκόμα καὶ τὴ ζωὴ του νὰ θυσιάσει γιὰ τὸν Ἰησοῦ, ὕστερ’ ἀπὸ λίγο τὸν ἀρνήθηκε.

Ἀξιώθηκε νὰ διαπιστώσει πρῶτος τὴν Ἀνάσταση καὶ νὰ δεῖ πρῶτος τὸν ἀναστημένο Χριστό. Πρὶν τὴν Πεντηκοστή, σέ κοινή σύναξη τῶν πιστῶν, ὑπέδειξε νὰ ἐκλέξουν τὸν ἀντικαταστάτη τοῦ Ἰσκαριώτη Ἰούδα. Τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, πάλι, μίλησε μέ τόση παρρησία καὶ σαγηνευτικότητα στό συγκεντρωμένο πλῆθος, ὥστε πίστεψαν καὶ βαπτίστηκαν γύρω στὶς τρεῖς χιλιάδες ψυχές. “Ἰσραηλιτεῖς!”, εἶπε ἀνάμεσα στ’ ἄλλα. “Ἀκοῦστε με: Ποιὸς ἦταν ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, σᾶς τὸ ἀπέδειξε ὁ Θεός μέ τὰ

θαύματα και τά καταπληκτικά έργα που έκανε μέσω εκείνου ανάμεσά σας. Αυτά τά ξέρετε πολύ καλά. Καί όμως, έσείς τόν Ίησοῦ τόν θανατώσατε, βάζοντας ἀθεόφοβους ἀνθρώπους νά τόν καρφώσουν στό Σταυρό. Βέβαια, σᾶς παραδόθηκε γιατί ἔτσι ὄρισε ὁ Θεός, πού τό θέλησε καί τό γνώριζε. Ὁ Θεός ὁμως τόν ἀνέστησε, ἐλευθερώνοντάς τον ἀπό τά δεσμά τοῦ θανάτου, γιατί ἦταν ἀδύνατο νά τόν κρατήσει ὁ θάνατος... Πιά τό γεγονός αὐτό ὅλοι ἔμεϊς εἴμαστε μάρτυρες. Ἀφοῦ, λοιπόν, ἀνέβηκε μέ τή δύναμη τοῦ Θεοῦ στόν οὐρανό καί ἔλαβε ἀπό τόν Πατέρα τό Ἅγιο Πνεῦμα, πού τοῦ τό εἶχε ὑποσχεθεῖ, τό μοίρασε πλοῦσια σ' ἑμᾶς. Κι ἔσείς τώρα βλῆπετε καί ἀκοῦτε τίς ἐνέργειές του... Ἄς γνωρίζει, λοιπόν, μέ βεβαιότητα κάθε Ἰσραηλίτης, ὅτι αὐτόν τόν Ίησοῦ, πού ἔσείς τόν σταυρώσατε, ὁ Θεός τόν ἀνέδειξε Κύριο καί Μεσσία!... Νά μετανοήσετε, καί νά βαπτισθεῖ ὁ καθένας σας στό ὄνομα τοῦ Ίησοῦ Χριστοῦ, γιά νά συχωρηθοῦν οἱ ἁμαρτίες σας, κι ἔτσι θά λάβετε τή δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αυτά πού ὑποσχέθηκε ὁ Θεός, εἶναι γιά σᾶς καί γιά τά παιδιά σας καί γιά ὅσους βρίσκονται μακριά, ὅσους θά προσκαλέσει ὁ Κύριος καί Θεός μας" (Πράξ. 2,22 κ.έ.).

Μιά μέρα ὁ Πέτρος ἀνέβηκε μέ τόν Ἰωάννη στό Ναό. Ἐκεῖ, ἀφοῦ θεράπευσε θαυματουργικά, στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἕναν ἐκ γενετῆς χωλό, μίλησε γιά δεύτερη φορά στό πλῆθος, πού εἶχε μείνει κατάπληκτο ἀπό τό θαῦμα. "Γιατί θαυμάζετε, Ἰσραηλίτες;" εἶπε. "Καί τί μᾶς κοιτάτε ἔτσι, σάν νά εἶναι μέ δική μας δύναμη ἢ εὐσέβεια πού κάναμε τόν χωλό νά βαδίζει; Ὁ Θεός τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαάκ καί τοῦ Ἰακώβ, ὁ Θεός τῶν πατέρων μας, ἔδειξε τή δόξα τοῦ Ίησοῦ, πού ἔσείς τόν παραδώσατε γιά νά σταυρωθεῖ καί τόν ἀρνηθήκατε μπροστά στόν Πιλάτο, ὅταν ἐκεῖνος ἀποφάσισε νά τόν ἀφήσει ἐλεύθερο. Ἐσείς ἀρνηθήκατε τόν ἅγιο καί δίκαιο. Ζητήσατε νά ἐλευθερωθεῖ ἕνας φονιάς καί σκοτώσατε τόν ἀρχηγό τῆς ζωῆς. Ὁ Θεός ὁμως τόν ἀνέστησε ἀπό τοὺς νεκρούς, κι ἔμεϊς εἴμαστε μάρτυρες γιά τό γεγονός αὐτό. Καί τοῦτον ἐδώ τό χωλό, πού τόν βλῆπετε και τόν γνωρίζετε, τόν στερέωσε στά πόδια του τό ὄνομα τοῦ Ίησοῦ καί ἡ πίστη σ' αὐτόν. Καί τώρα, ἀδελφοί, ξέρω πώς ὅ,τι κάνατε τό κάνατε ἀπό ἀγνοια, ὅπως καί οἱ ἀρχοντές σας. Ἔτσι πραγματοποιήθηκε ὁ Θεός ὅ,τι εἶχε προαναγγείλει μέ τό στόμα ὄλων τῶν προφητῶν, ὅτι δηλαδή θά πάθει ὁ Χριστός. Μετανοήστε, λοιπόν, καί

ἐπιστρέψτε στό Θεό, γιά νά ἐξαλειφθοῦν οἱ ἁμαρτίες σας, ὥστε νά ἔρθει ὁ καιρός πού ὁ Κύριος θά σᾶς ἀνακουφίσει ἀπό τά δεινά..." (Πράξ. 3,12-20). Καί τότε πίστεψαν πολλοί ἀπό τοὺς ἀκροατές τοῦ λόγου τοῦ Πέτρου. Ἔτσι ὁ ἀριθμός τῶν ἀντρῶν τῆς Ἐκκλησίας ἔφτασε τίς πέντε χιλιάδες.

Ὁ διοικητής τῆς φρουρᾶς τοῦ Ναοῦ καί οἱ Σαδδουκαῖοι –ἡ ἱερατική ἀριστοκρατία τοῦ ἰουδαϊσμοῦ, πού δέν πίστευαν στήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν– ἀγανάκτησαν, ἀκούγοντας τό κήρυγμα γιά τήν ἀνάσταση τοῦ Κυρίου. Ἐπίασαν, λοιπόν, τοὺς ἀποστόλους καί τοὺς ἔκλεισαν στή φυλακή. Τήν ἄλλη μέρα τοὺς ὀδήγησαν στό συνέδριο, ἕνα σῶμα ἀπό ἑβδομήντα μέλη (ἱερεῖς, νομοδιδασκάλους καί λαϊκοὺς ἀπό ἔγκριτες οἰκογένειες), πού ἀποτελοῦσε τότε τήν ὑψιστή ἀρχή σέ νομικά καί θρησκευτικά θέματα. Ἐκεῖ ὁ Πέτρος μίλησε μέ πολύ θάρρος, ὁμολογώντας ἀπερίφραστα τόν Ίησοῦ Χριστό ὡς Σωτήρα καί Λυτρωτή. "Ἀπό κανέναν ἄλλον", εἶπε, "δέν μπορεί νά προέλθει ἡ σωτηρία, οὔτε ὑπάρχει ἄλλο πρόσωπο κάτω ἀπό τόν οὐρανό δοσμένο στοὺς ἀνθρώπους, μέ τό ὁποῖο μπορούμε νά σωθοῦμε" (Πράξ. 4,12). Τότε τά μέλη τοῦ συνεδρίου ἀπέιλησαν τόν Πέτρο καί τόν Ἰωάννη, δίνοντάς του ἐντολή νά μὴ ξαναμιλήσουν πιά γιά τόν Ίησοῦ σέ κανέναν. Ἐκεῖνοι, ὁμως, ἦταν ἀνένδοτοι. "Κρίνεται μόνοι σας", τοὺς εἶπαν, "τί εἶναι πιό σωστό ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἔσᾶς ν' ἀκοῦμε ἢ Ἐκεῖνον; Ἐμεῖς, πάντως, δέν μπορούμε νά μὴ μιλάμε γι' αὐτά πού εἶδαμε καί ἀκούσαμε" (Πράξ. 4,20). Ἀφοῦ τοὺς ἀπέιλησαν πάλι, τοὺς ἄφησαν ἐλεύθερους ἐπειδὴ δέν ἔβρισκαν κάποιαν εὐλόγη πρόφαση γιά νά τοὺς τιμωρήσουν.

Χάρη στό κήρυγμα καί τά θαύματα τοῦ Πέτρου –ἦταν ἀρκετό νά πέσει καί ἡ σκιά του, ὅταν περνοῦσε, πάνω σ' ἕναν ἄρρωστο, γιά νά γίνει καλά (Πράξ. 5,15)–, ὅλο καί περισσότερο πλήθη ἀπό ἄνδρες καί γυναῖκες πίστευαν στόν Κύριο καί γίνονταν μέλη τῆς Ἐκκλησίας" (Πράξ. 5,14).

Γεμάτοι φθόνο οἱ Σαδδουκαῖοι, τόν ἐπίασαν πάλι καί τόν φυλάκισαν μαζί μέ τοὺς ἄλλοις ἀποστόλους. Τή νύχτα, ὁμως, ἄγγελος Κυρίου ἄνοιξε τίς πόρτες τῆς φυλακῆς, τοὺς ἔβγαλε ἔξω καί τοὺς εἶπε: "Πηγαίνετε στό Ναό καί κηρύξτε στό λαό τό μήνυμα γιά τή νέα ζωή" (Πράξ. 5,20). Ἔτσι κι ἔκαναν, ἀδιαφορώντας γιά τίς συνέπειες. Γιατί λίγο ἀργότερα συνελήφθησαν πάλι καί ὀδηγήθηκαν στό συνέδριο, ὅπου ὁ Πέτρος ἔκανε γι' ἄλλη μιὰ φορά θαρραλέα ὁμολογία, ἀρνούμενος νά

σταματήσει τό κήρυγμα τοῦ ἀναστημένου Ίησοῦ καί τονίζοντας ὅτι "πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις" (Πράξ. 5,29). Ἐξάλλα τά μέλη τοῦ συνεδρίου, θέλησαν νά θανατώσουν ὅλους τοὺς ἀποστόλους. Ἔνας συνετός νομοδιδάσκαλος ὁμως, ὁ Γαμαλιήλ, τοὺς ἔπεισε νά μὴ διαπράξουν τό ἀνόμημα. Τοὺς ἔδειραν μόνο, κι ὕστερα τοὺς ἀπέλυσαν.

Ἀργότερα ὁ Πέτρος καί ὁ Ἰωάννης στάλθηκαν ἀπό τοὺς ἀποστόλους στή Σαμάρεια, πού εἶχε δεχτεῖ τό λόγο τοῦ Θεοῦ λίγο πρῶτα ἀπὸ τόν ἅγιο διάκονο Φίλιππο. Ἐκεῖ ὁ Πέτρος συναντήθηκε μέ τόν μάγο Σίμωνα, πού τόλημψε νά ζητήσει τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος προσφέροντας χρήματα, καί ἐπιτιμήθηκε γι' αὐτό αὐστηρά ἀπὸ τόν ἀπόστολο. Ἀφοῦ κήρυξαν τό Εὐαγγέλιο σέ πολλὰ χωριά τῶν Σαμαρειτῶν, ὁ Πέτρος καί ὁ Ἰωάννης γύρισαν στά Ἱεροσόλυμα.

Μέ κέντρο πάντα τήν Ἁγία Πόλη, ὁ Πέτρος ἔκανε πολλὲς περιοδεῖες καί ἐπισκεπτόταν τίς πλησιόχωρες Ἐκκλησίες. Σέ μιὰ περιοδεία του, θεράπευσε στή Λύδδα τόν παράλυτο Αἰνέα καί ἀνέστησε στή Ἰόππη τήν ἐλεήμονα Ταβιθά. Τό κήρυγμα τοῦ Πέτρου φαίνεται πώς εἶχε μεγάλα ἀποτελέσματα στή Λύδδα καί στό Σάρωνα, γιατί ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς γράφει πώς ὅλοι ὅσοι κατοικοῦσαν ἐκεῖ δέχτηκαν τόν Ίησοῦ γιά Κύριό τους (Πράξ. 9,35). Ἀπὸ τήν Ἰόππη, μέ θεία ἐντολή, ὁ ἀπόστολος ἦλθε στήν Καισάρεια, ὅπου κατήχησε καί βάπτισε τόν ἐκατόνταρχο Κορνήλιο καί ὅλους τοὺς δικούς του. Οἱ ἰουδαϊκῆς καταγωγῆς Χριστιανοί, ὁμως, δυσσαρεστήθηκαν γιατί βάπτισε ἕναν εἰδωλολάτρη. Ἔτσι ὁ Πέτρος ἀναγκάστηκε ν' ἀπολογηθεῖ γιά τήν πράξη του καί νά ἐξηγήσει ὅτι ἦταν θέλημα Θεοῦ νά γίνει ὅ,τι ἔγινε. "Καί ποιός ἤμουν ἐγώ, πού θά μπορούσα νά ἐμποδίσω τό Θεό;" εἶπε. Τότε κατάλαβαν ὅτι ὁ Κύριος δέν ἦταν μόνο γιά τοὺς Ἰουδαίους, ἀλλὰ γιά ὅλο τόν κόσμο, καί ὁμολόγησαν ὅτι "καί στοὺς εἰδωλολάτρες ἔδωσε ὁ Θεός τή δυνατότητα νά μετανοήσουν καί νά κερδίσουν τήν ἀληθινὴ Ζωή" (Πράξ. 11,18).

Τό 42 ἢ 44 ὁ Ἡρώδης Ἀγρίππας Α', βασιλιάς τῆς Παλαιστίνης ἀπὸ τό 41 ὡς τό 44, συνέλαβε καί θανάτωσε τόν ἀπόστολο Ἰακώβο. Καί ὅταν εἶδε ὅτι ἰκανοποιήθηκαν μ' αὐτό οἱ Ἰουδαῖοι, φυλάκισε καί τόν Πέτρο, σκοπεύοντας νά ἐκτελέσει κι ἐκεῖνον.

Ὅσο ὁ ἀπόστολος βρισκόταν στά δεσμά, οἱ Χριστιανοί προσεύχονταν γιά τή σωτηρία του. Καί τήν παραμονή τῆς δίκης του, μέσα στή νύχτα, ἄγγελος Κυρίου τόν ἐλευθέρωσε θαυμαστά. Πῆγε στό σπίτι τῆς Μαρίας,

τῆς μητέρας τοῦ εὐαγγελιστῆ Μάρκου, διηγήθηκε στοὺς Χριστιανούς, πού ἦταν μαζεμένοι ἐκεῖ, τό πὼς τόν ἐλευθέρωσε ὁ ἄγγελος, κι ὕστερα ἔφυγε γι' ἄλλον τόπο.

Τό 49 ὁ Πέτρος διαδραμάτισε σπουδαῖο ρόλο στήν Ἀποστολική Σύνοδο τῶν Ἱεροσολύμων. Ἐκεῖ τάχθηκε μέ σθένος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν εἰδωλολατρικῆς προελεύσεως Χριστιανῶν σέ σχέση μέ τήν περιτομή καί τίς ἄλλες διατάξεις τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου. Τόνισε ὅτι τόσο οἱ ἐθνικοὶ ὅσο καί οἱ Ἰουδαῖοι σώζονται μόνο μέ τήν πίστη στό Χριστό. "Πιστεύουμε", κατέληξε, "ὅτι θά μᾶς σώσει ἡ χάρη τοῦ Κυρίου Ίησοῦ, μέ τόν ἴδιο τρόπο πού θά σώσει κι ἐκεῖνους" (Πράξ. 15,11).

Σύμφωνα μέ τή μαρτυρία τῆς πρὸς Γαλιάτας ἐπιστολῆς τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ὁ Πέτρος κήρυξε καί στήν Ἀντιόχεια (Γαλ.2,11). Ἡ χριστιανική κοινότητα, ὁμως, τῆς πόλης αὐτῆς εἶχε ἰδρυθεῖ παλαιότερα, ἀμέσως μετὰ τό μαρτύριο τοῦ ἁγίου Στεφάνου, ἀπὸ Ἑλληνοιστὲς τῆς Κύπρου καί τῆς Κυρήνης. Ὁ Πέτρος πῆγε ἐκεῖ μαζί μέ τό Μάρκο, λίγο μετὰ τόν Παῦλο καί τό Βαρνάβα. Ὁ Εὐσέβιος, (Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία 3,1καί 4,2) ἀναφέρει ὅτι ὁ Πέτρος κήρυξε τό Εὐαγγέλιο καί στοὺς Ἰουδαίους τῆς διασπορᾶς, στόν Πόντο, τή Γαλιατία, τή Βιθυνία, τήν Καππαδοκία καί τήν Ἀσία.

Αἰῶνες τώρα, ὑποστηρίζεται, ὅτι ὁ Πέτρος πῆγε καί στή Ρώμη τό 42 ἢ 44, μετὰ τή θαυμαστὴ ἀποφυλάκιση του ἀπὸ τόν ἄγγελο, καί ὅτι ἔμεινε ἐκεῖ ὡς πρῶτος ἐπίσκοπος τῆς πόλης μέχρι τό θάνατό του. Ἀλλὰ πρῶτος ἐπίσκοπος Ρώμης ἦταν ὁ Λίνος, ὅπως μαρτυρεῖται ἀπὸ ἀρχαῖο κατάλογο, πού συνέταξε ὁ ἐπίσης ἐπίσκοπος Ρώμης Σωτήρ (166-174). Κανένας ἀπόστολος δέν πῆγε νά κηρύξει τό Εὐαγγέλιο στή Ρώμη. Ἐδῶ ὁ Χριστιανισμός ἐμφανίστηκε ἀπὸ ἀγνωστους Χριστιανούς, πού εἶχαν πιστέψει ἀκούγοντας εἴτε τό κήρυγμα τοῦ Πέτρου στὰ Ἱεροσόλυμα τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς (βλ. Πράξ. 2,10: "...καί οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοι τε καί προσήλυτοι..." εἴτε τό κήρυγμα τοῦ Παύλου σέ ἄλλες πόλεις.

Στή Ρώμη ὁ Πέτρος βρέθηκε μόλις τό 64. Μαρτύρησε ἐκεῖ, στίς 13 Ὀκτωβρίου τοῦ ἴδιου ἔτους, στό τσίρκο τοῦ Νέρωνα, ἀφοῦ πρῶτα, τήν ἄνοιξη, ἔγραψε τίς δυὸ Καθολικὲς Ἐπιστολές του.

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΣΤΟ ΚΑΜΕΡΟΥΝ

Μέ τις ευχές του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ.κ. Θεοδώρου του Β΄, με ζήλο και πολλές δυσκολίες τις οποίες ξεπερνάμε με τη χάρη του Θεού, συνεχίζεται η ιεραποστολική προσπάθεια της Μητροπόλεως Καμερούν.

Καθημερινή μας προσευχή νά βρεθούν κατάλληλοι συνεργάτες λαϊκοί, μοναχοί και κληρικοί, καθότι κάθε βήμα προόδου δημιουργεί και μία νέα σειρά υποχρεώσεων στους ήδη ελάχιστους συντελεστές του άποστολικού έργου.

Είμαστε σέ μία φάση όπου έχουμε σχεδιάσει προσεκτικά μία αναδιοργάνωση της ιεραποστολής με βάση τό Σεμινάριο Ὁρθοδόξου Θεολογίας “Ὁ Ἅγιος Μάρκος”, στήν πρωτεύουσα τοῦ Καμερούν Γιαουντέ, τό ὁποῖο φιλοξενεῖ εἴκοσι ὑποψηφίους κληρικούς καί κατηχητές ἀπό τό νότιο καί βόρειο Καμερούν, τό Τσαντ, τή Γκαμπόν καί τήν Κεντρική Ἀφρικανική Δημοκρατία.

Ἐπάνω: Σχολεῖο στό χωριό Ντάνα, Β. Καμερούν

Κέντρο: Ἀγροτικό ἰατρεῖο στό ἱεραποστολικό κέντρο τοῦ Κατράνγκ

Κάτω: Διανομή γραφικῆς ὕλης στό χωριό Γκάγκαλα, Β. Καμερούν

Γιά τόν προσεχῆ Αὐγουστο ἔχουμε σχεδιάσει καί ὀργανώσει ἕνα πρῶτο τμήμα γιά εἴκοσι κατηχήτριες ἀπό τό βορρά, τό ὁποῖο θά λειτουργήσει γιά τρεῖς μῆνες (Αὐγουστο, Σεπτέμβριο, Νοέμβριο). Ἡ ὑλοποίηση αὐτοῦ τοῦ προγράμματος γιά τίς κατηχήτριες θά συμβάλῃ στήν ἀρτιότερη ἀνάπτυξη τοῦ κατηχητικοῦ ἔργου στήν περιοχή τοῦ βόρειου Καμερούν, ὅπου οἱ τοπικές παραδόσεις παραγκωνίζουν τή θέση τῆς γυναίκα στό ρόλο τοῦ ἰσόβιου ἐργάτη-καλλιεργητῆ τῆς γῆς καί συγχρόνως τῆς ἀφαιροῦν τό δικαίωμα δημόσιου λόγου.

Μέ αὐτό τόν τρόπο, ἐκπαιδεύοντας δηλαδή κατηχήτριες, πιστεύουμε ὅτι θά συμβάλῃουμε ὄχι μόνο στήν ἐξύψωση τῆς θέσεως τῶν γυναικῶν ἀλλά καί στή δυνατότητα πληρέστερης κατηχήσεώς τους, καθότι δημόσια συνομιλία μεταξύ ἀνδρῶν καί γυναικῶν, ἀκόμη καί ἱερέως μέ ὀμάδα γυναικῶν, δέν εἶναι ἀποδεκτῆ ἀπό τίς τοπικές κοινωνίες. Ἔτσι μέ ἐφόδιο τήν καλύτερη γνώση τῆς πίστεως, πιστεύουμε ὅτι οἱ νέες γενιές τῶν Ὁρθοδόξων θά εἶναι

βαθύτερα καταρτισμένες, ἀφοῦ ἡ παιδαγωγία τῶν τέκνων ἀνήκει ἀποκλειστικά στίς γυναῖκες. Παράλληλα ἔχουμε σχεδιάσει τή δημιουργία ἱεραποστολικῶν σταθμῶν στίς μεγάλες πόλεις ὅπου ἐνῶ ἔχουμε ἐκκλησιαστικές κοινότητες δέν ἔχουμε Ὁρθόδοξους ναούς. Ἡ δημιουργία αὐτῶν τῶν ἱεραποστολικῶν κέντρων θά βοηθήσει ἰδιαίτερα τήν ἐπαρχία, πού ἀντιμετωπίζει ποικίλες δυσκολίες καί πού ἡ διαχείρησή τους ἀπαιτεῖ τή σύνδεση μέ κάποιο τοπικό κέντρο καί ὄχι μέ τή μακρινή πρωτεύουσα τοῦ Κράτους. Ἔτσι γίνονται προσπάθειες νά δημιουργηθοῦν τέτοιοι ἱεραποστολικοί σταθμοί σέ μιά πρώτη φάση στίς πόλεις Γκάρουα, Μάρουα, Νγκαούντερε, Μπέρτουα τοῦ Καμερούν καί Φιάνγκα, Μπονγκόρ τοῦ Ν. Τσαντ καί στήν πρωτεύουσα τοῦ Τσαντ Ντζάμενα. Ἡ ἴδια προσπάθεια γίνεται νά δημιουργηθοῦν οἱ πρῶτες ἐκκλησιαστικές κοινότητες στίς πρωτεύουσες τῶν κρατῶν Γκαμπόν καί Κεντρική Ἀφρικανική Δημοκρατία.

Παρακαλοῦμε προσεύχεσθε μαζί μας γιά τήν πορεία τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου στή μακρινή αὐτή γωνιά τῆς Ἀφρικῆς.

Ἱερομόναχος Δωσίθεος Ἐηροποταμινός

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΟΜΙΛΕΙ ΣΕ «ΕΥΗΚΟΑ ΩΤΑ»

Οἱ μαθητές τοῦ Ἰνστιτούτου Ἀγροτικῆς Τεχνικῆς Σχολῆς στό Κολουέζι τοῦ Κογκό μέ ἐπιμέλεια παρακολουθοῦν τίς σπουδές τους. Εἶναι μιά συμβολή τῆς ἱεραποστολῆς στά προαγωγικά ἔργα τῆς περιοχῆς. Ἡ ὑψίστη προσφορά εἶναι ἡ φανέρωση τῆς σωτηριώδους Ἀληθείας. Ἀλλά καί ἡ δευτερεύουσα προσφορά τῆς ἱεραποστολῆς, ἡ συμβολή τῆς στήν ἀναβάθμιση τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ, εἶναι εὐεργετική καί μάλιστα στήν περιοχή, ὅπου τό ψωμί λήγεται... «ψωμάκι».

ὁ Κ. Ἀ. Ἱ.

Ἀποστολή στή Μπουκόμπα τῆς Τανζανίας

Ἐγκαίνια τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἁγίας Βαρβάρας
στήν περιοχή Kyamwanjula.

Στίς 22 τοῦ περασμένου Μάρτη μεταβήκαμε γιά μία ἑβδομάδα στήν Τανζανία τῆς Ἀφρικῆς, μία ομάδα ὀκτώ ἀτόμων ἀπό τήν ἐνορία ἁγίας Βαρβάρας Παλαιοῦ Φαλήρου, προσκεκλημένοι τοῦ Ἐπισκόπου Μπουκόμπας κ. Ἱερωνύμου. Μετά ἀπό ἀεροπορικό ταξίδι 7 ὥρῶν, μέσω Καΐρου, φθάσαμε στήν Καμπάλα Οὐγκάντας, ὅπου μᾶς περίμενε ὁ Ἐπίσκοπος. Μετά ἀπό ὀδικό ταξίδι 6 ὥρῶν καί ἀφοῦ περάσαμε τόν ἰσημερινό καί τά σύνορα μέ τήν Τανζανία, φθάσαμε στήν Μπουκόμπα, στά παράλια τῆς μεγάλης λίμνης Βικτώρια.

Ἀφορμή γιά τό ταξίδι δόθηκε ἀπό τό γεγονός ὅτι πρῖν δύο χρόνια στείλαμε, σάν ἐνορία, χρήματα γιά νά ὀλοκληρωθεῖ ἕνας μισοκτισμένος ναός, ἀφιερωμένος στήν ἁγία Βαρβάρα. Τώρα, λοιπόν, ὁ Ἐπίσκοπος μᾶς προσκάλεσε νά παρευρεθοῦμε στά ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ. Τίς λίγες μέρες πού μείναμε ἐκεῖ, ἐξαιτίας τοῦ ἁγιαστικοῦ αὐτοῦ γεγονότος, ἀποκομίσαμε μοναδικές ἐμπειρίες, πού θά μείνουν ζωντανές στή μνήμη μας γιά πάντα.

Ἡ Τανζανία εἶναι μιά χώρα ἐπτά φορές μεγαλύτερη σέ ἔκταση ἀπό τήν Ἑλλάδα. Ἡ περιοχή τῆς Ἐπισκοπῆς Μπουκόμπας εἶναι μεγαλύτερη ἀπό τή χώρα μας. Οἱ ἀποστάσεις εἶναι τεράστιες καί οἱ ὑπάρχοντες δρόμοι εἶναι χωματόδρομοι σέ πολύ κακή κατάσταση.

Τό βιωτικό ἐπίπεδο τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἐξαιρετικά χαμηλό, ἰδίως στήν ἐνδοχώρα, ὅπου καί ἡ Ἐπισκοπή Μπουκόμπας. Στήν περιοχή αὐτή, ἐκτός ἀπό τήν πόλη Μπουκόμπα, σπάνια συναντᾶς συγκροτημένο οἰκισμό. Σκόρπια σπίτια, τά περισσότερα χορτοκαλύβες καί τά καλύτερα σκεπασμένα μέ τσίγκους. Ἐνῶ ὑπάρχουν ἀπέραντες εὐφορες ἐκτάσεις, οἱ καλλιέργειες μπανάνας, ἀνανά, ἄβοκάντο, μάγκο, φυσικιοῦ καί φασολιοῦ εἶναι περιορισμένες. Οἱ ἀνθρώποι εἶναι ἐντελῶς ἀβόηθοι χωρίς τεχνικά μέσα, χωρίς ρεῦμα, χωρίς σχολεῖα, μέ ὑποτυπώδη περίθαλψη καί ἐλάχιστα εἰσοδήματα. Ἀκόμη καί τό πόσιμο νερό εἶναι δυσεῦρετο. Μία χώρα μέ πλούσιο ἔδαφος καί ὑπέδαφος πού διάφοροι παράγοντες, ἀπό παλιά, δέν τήν ἀφήνουν νά ἀναπτυχθεῖ.

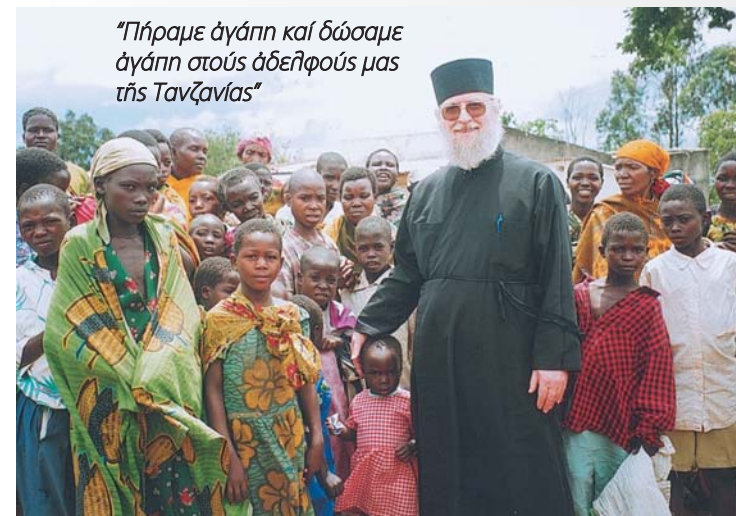
Οἱ ντόπιοι κάτοικοι ἀνήκουν σέ διάφορα θρησκευόμενα, Μουσουλμάνοι, Καθολικοί, Λουθηρανοί καί Παγανιστές, πού ἀκολουθοῦν τήν πίστη τῶν προγόνων τους. Ὁ Ἐπίσκοπος Ἱερώνυμος καί οἱ συνεργάτες του κάτω ἀπό δύσκολες συνθῆκες προσπαθοῦν νά διδάξουν καί νά στερεώσουν τοὺς ἀνθρώπους στήν πίστη. Ὁ ἴδιος κατάγεται ἀπό τή διπλανή χώρα Οὐγκάντα. Σπούδασε στήν Ἀθήνα Θεολογία καί ἐπέστρεψε στήν Ἀφρική ὅπου τό ἔτος 1999 ἐξελέγη Ἐπίσκοπος τῆς ἱεραποστολικῆς Ἐπισκοπῆς Μπουκόμπας. Ἀπό τότε οὐσιαστικά ἀρχίζει ὀργανω-

μένη προσπάθεια ἱεραποστολῆς στήν περιοχή αὐτή. Στήν ἀρχή ὁ Θεοφιλέστατος τελοῦσε συχνά τή θεία Λειτουργία καί τίς ἀκολουθίες. Οἱ ντόπιοι ἄρχισαν νά παρακολουθοῦν καί αὐτό ἦταν τό πρῶτο κάλεσμα γιά τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων. Γνωρίζοντας τή γλῶσσα καί τήν νοοτροπία τους ἄρχισε νά συγκροτεῖ τίς πρῶτες ομάδες καί προχώρησε στίς κατηχήσεις καί τίς βαπτίσεις.

Ἀπό τά πρῶτα ἔργα στήν Ἐπισκοπή Μπουκόμπας ἦταν ἡ ἴδρυση Ἱερατικῆς Σχολῆς γιά ὑποψήφιους ἱερεῖς καί κατηχητές. Χτίζονται ναοί καθώς ὁ ἀριθμός τῶν Ὀρθοδόξων συνεχῶς αὐξάνεται καί τελειώνει ἡ κατασκευή δύο μοναστηριῶν.

Ἐκτός, ὅμως, ἀπό τό κατηχητικό καί τό πνευματικό ἔργο εἶναι ἀναγκαῖο ἡ τοπική Ἐκκλησία νά ἐνδιαφερθεῖ γιά τίς βασικές βιωτικές ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων. Ἐκεῖ ξεκινᾶ ἡ ἀνέγερση ἑνός νοσοκομείου, καθώς ἡ περίθαλψη τῶν ἀσθενῶν εἶναι ὑποτυπώδης. Γίνονται γεωτρήσεις γιά νά ἔχουν καθαρό πόσιμο νερό καί νά μήν κινδυνεύουν ἀπό ἀσθένειες ἰδίως τοῦ ἀκατάλληλου νεροῦ πού πίνουν. Βρίσκεται σέ προχωρημένο στάδιο ἡ ἀνέγερση ἑνός σχολικοῦ συγκροτήματος γιά 600 μαθητές, πού θά φιλοξενοῦνται σέ οἰκοτροφεῖο, γιατί ἔρχονται ἀπό μακρινές ἀποστάσεις. Τό κράτος παραχώρησε στήν Ἐπισκοπή ἔκταση 3.000 στρεμμάτων γιά νά γίνονται πρότυπες καλλιέργειες καί οἱ ἀνθρώποι θά μαθαίνουν νά ὀργανώνονται καί νά καλλιεργοῦν τή γῆ.

Βρίσκονται καί ἄλλα ἔργα σέ ἐξέλιξη. Καί στή δικαιοδογημένη ἀπορία μας πῶς γίνονται ὅλα αὐτά ἡ ἀπάντηση εἶναι μία: Ξεκινᾶμε καί συνεχίζουμε ἐλπίζοντας στή βοήθεια τῶν Ὀρθοδόξων ἀπό ὅλο τόν κόσμο.

Ἐπλήρωσε ἀγάπη καί δώσαμε ἀγάπη στοὺς ἀδελφούς μας τῆς Τανζανίας"

Ἐμοιράσαμε καλαμπόκι, πού ἀγόρασε ἡ Ἐπισκοπή Μπουκόμπας, στοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς πού πλητίζεται ἀπό λειψυδρία".

Στή διάρκεια τῆς σύντομης παραμονῆς μας στήν Τανζανία μέ ἐκπληξη διαπιστώσαμε ὅτι οἱ ἀνθρώποι, παρά τίς πολλῆς ἀνάγκες καί τήν ταλαιπωρία τους, ἔχουν πολιτισμό, εὐγένεια, χαρούμενη διάθεση φιλοξενίας, ἀγάπη καί πολλή ὑπομονή.

Παρευρεθήκαμε σέ δύο θείες Λειτουργίες, τήν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καί τήν ἀμέσως ἐπομένη, πού συνέπεσε νά εἶναι Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ὅποτε ἔγιναν καί τά ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Βαρβάρας. Καί στίς δύο Λειτουργίες ὑπῆρχε ἀπόλυτη τάξη στό ἐκκλησιασμός. Ἐσαλλίαν χορωδιακά μέ καταπληκτικές φωνές καί περίμεναν στή σειρά νά κοινωνήσουν, πλήθος κόσμου, μέ ἡσυχία καί κατανύξη.

Τήν ὑπομονή καί τήν πειθαρχία τους τή διαπιστώσαμε καί ὅταν ὁ Ἐπίσκοπος Ἱερώνυμος μᾶς ἀνέθεσε νά μοιράσουμε σέ τρεῖς περιοχές καλαμπόκι. Ἀντικρύσαμε πλήθος πεινασμένων ἀνθρώπων πού περίμεναν ὑπομονετικά νά πάρουν λίγο καλαμπόκι.

Σέ ὅσα μέρη ἐπισκεφθήκαμε μᾶς συνόδευε κάποιος ντόπιος ἱερωμένος καί μᾶς παρουσίαζε στοὺς συγκεντρωμένους, πού μᾶς ὑποδέχονταν μέ τραγούδια καί ὕμνους καί συνόδευαν τό δικό μας χαιρετισμό μέ χειροκροτήματα καί χαρούμενες φωνές. Μερικές φορές μᾶς πρόσφεραν καί δῶρα ἀπό τό περισσεύμα τῆς καρδιάς καί τῆς ἀγάπης τους.

Στήν Τανζανία, διαπιστώσαμε τήν τεράστια ἀνισότητα πού ὑπάρχει μεταξύ τῶν πλουτῶν τῆς γῆς καί τῆ σκληροκαρδία τῶν ἰσχυρῶν μπροστά στήν ἀνέχεια τῶν ἀδυνάτων. Ζήσαμε, ὅμως, καί τήν οἰκουμενικότητα τῆς Ὀρθοδοξίας ἀνάμεσα σέ ἀδελφούς μας πρὸς τοὺς ὁποίους ἔχουμε τήν ὑποχρέωση νά δείχνουμε ἔμπρακτα τήν ἀγάπη μας.

Πρωτοπρεσβύτερος Νικόλαος Παπουδάκης

Μέ τά μάτια τῶν παιδιῶν...

Τά περασμένα Χριστούγεννα, μαζί με τήν οικογένειά μας, ἐπισκεφθήκαμε τήν Ἀφρική καί συγκεκριμένα τό ἱεραποστολικό κέντρο στήν Κένυα. Ἡ ἐμπειρία αὐτή μᾶς συγκλόνισε. Ἐκεῖ μᾶς φιλοξένησε ὁ Μητροπολίτης Κένυας πού ἔκανε ὄ,τι ἦταν δυνατόν γιά νά γίνει ἡ διαμονή μας εὐχάριστη.

Μείναμε στήν Ἀρχιεπισκοπή. Ἦταν πρῖν σάράντα χρόνια ἕνα οἰκόπεδο πού παραχώρησε ὁ Πρόεδρος τῆς Κένυας στόν Ἀρχιεπίσκοπο τῆς Κύπρου Μακάριο III. Ἐκεῖ χτίστηκε Ὁρθόδοξος ναός τοῦ ἁγίου Μακαρίου, Θεολογική Σχολή, καθώς καί δωμάτια γιά φιλοξενία φοιτητῶν καί ἐπισκεπτῶν. Ὑπάρχει ἐπίσης ἕνα ὑπαίθριο βαπτιστήριο γιά βαπτίσεις ἀνθρώπων κάθε ἡλικίας.

Στό κῶρο τοῦ Σεμιναρίου κάθε ἀπόγευμα ἔρχονται πολλή ὄρφανά παιδιά καί τοὺς προσφέρεται ἕνας χυμός καί λίγο ψωμί. Σ' αὐτά τά παιδιά δίνονται ἐπίσης ἡ δυνατότητα νά φοιτοῦν δωρεάν στό Δημοτικό Σχολεῖο πού λειτουργεῖ ἐκεῖ. Ἔνα ἀπό αὐτά τά παιδιά μᾶς συγκίνησε ιδιαίτερα. Ἦταν τυ-

φλῶ καί πάντα συνοδευόταν ἀπ' τόν πιστό φίλό του. Αὐτά τά παιδιά ἐπειδή ἔχουν στερηθεῖ ἀπό νωρίς τοὺς γονεῖς τους εἶναι ἀναγκασμένα νά προσαρμοστοῦν κατάλληλα στή σκληρή βιοπάλη, ξεχνώντας τήν ξενοιασιά τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

Σ' ὅλα τά μέρη πού πήγαμε, οἱ ἀρρώστειες μάστιζαν τοὺς ἀνθρώπους. Ὄταν ἐπισκεφθήκαμε μιά συνοικία, τήν Κιμπίρα ξαφνιαστήκαμε πολύ. Ὅπως πληροφορηθήκαμε ἦταν ἡ δεύτερη φτωχότερη περιοχή τῆς Ἀφρικῆς! Τά σπιτία ἦταν φτιαγμένα ἀπό τσίγκο καί χαρτόνια, ὄχι ἀπό τοῦβλα καί πέτρα. Ἡ βροχή περνάει μέσα ἀπό τοὺς τοίχους. Ἡ ζωή τους ἦταν ἐξαιρετικά φτωχή καί

ἄθλια. Πολλά παιδιά ἦταν μαζεμένα στό προαύλιο τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Γεωργίου καί ἔπαιζαν μέ μιά σκασμένη μπάλα ἢ μέ ἄλλη φτιαγμένη ἀπό χόρτο γιά νά ξεχάσουν τήν πείνα καί τίς στερήσεις.

Γνωριστήκαμε μέ πολλή ἄτομα ἐκεῖ. Ἔνας ἀπό αὐτούς, ὁ George ἔχει τέσσερα δικά του παιδιά καί δέκα υἱοθετημένα. Τό μόνο πού ἔχει νά τοὺς προσφέρει εἶναι ἕνα κομμάτι ψωμί τήν ἡμέρα καί στέγη στήν τσίγκινη καλύβα, ὅπου μόλις χωρᾶνε.

Ἔνας ἄλλος νέος, ὁ Charles, κατάγεται ἀπ' τό Μπουρούντι, κοντά στήν Τανζανία, ὅπου πρῖν ἀπό ἕννεα χρόνια εἶχε γίνει ἐμφύλιος πόλεμος. Σκότωσαν πολλή μέλη ἀπό τήν οικογένειά του μπροστά στά μάτια του, ἔκαψαν τό πατρικό του σπίτι καί ἐκεῖνος ἔτρεξε νά σωθεῖ. Γιά ἕξι μῆνες περιπλανήθηκε στή ζούγκλα μέχρι νά φθάσει στή Ναϊρόμπη. Τόν περιέθαλψε μιά Ὁρθόδοξη οικογένεια, ὅπου ὁ ἴδιος βλέποντας τή ζωή πού ἔκαναν αὐτοῖ οἱ ἄνθρωποι, θέλησε νά βαπτισθεῖ Χριστιανός Ὁρθόδοξος. Σπούδασε θεολογία καί εἶναι τό δεξί χέρι τοῦ Ἐπισκόπου.

Τά ἀδέλφια του γιά ἕννεα χρόνια δέν ἤξερε πού βρίσκονται καί ἄν ζοῦνε. Τελικά μάθαμε πρῖν λίγες μέρες ὅτι ὅλα τά ἀδέλφια του μᾶλλον ἔχουν σκοτωθεῖ ἐκτός ἀπό ἕναν ἀδελφό του, πού τόν συνάντησε ὕστερα ἀπό τόσα χρόνια. Μεγάλη συγκίνηση!

Πρῖν ξεκινήσουμε τό ταξίδι μας εἴμαστε ἐπιφυλακτικοί. Ὅλοι μᾶς φόβισαν σχετικά μέ τίς ἀρρώστειες καί τοὺς κινδύνους πού κρύβει ἡ Ἀφρική. Ὅμως δέν πάθαμε τίποτα καί περάσαμε τέλεια!

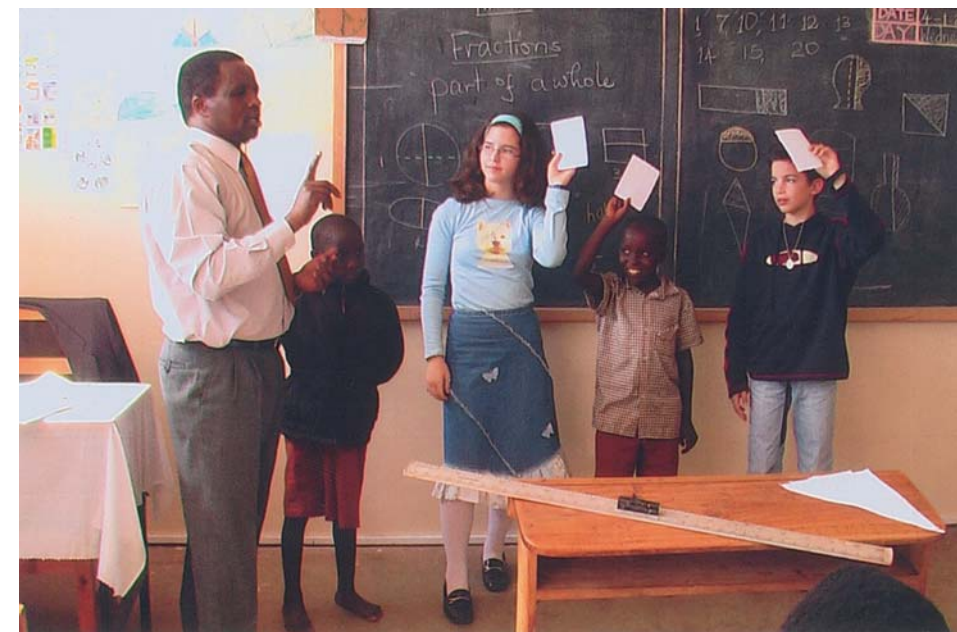
Στήν Κένυα ἐπισκεφθήκαμε πολλή Ὁρθόδοξες ἐνορίες, παρακολουθήσαμε βαπτίσεις, γάμους, ἐγκαίνια νέων ναῶν. Μᾶς συγκίνησαν ἡ πίστη, ἡ εὐλάβεια καί ἡ αἰσιοδοξία τῶν ἀνθρώπων. Μᾶς ἐντυπωσίασαν οἱ Ἀφρικανοί, οἱ ὁποῖοι κατηχοῦνται, βαπτίζονται, γίνονται πιστοί Ὁρθόδοξοι καί ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ τοὺς μεταμορφώνει. Τά παιδιά ἐνθουσιάζονται μέ τήν ἰδέα τοῦ σχολείου καί κάνουν σάν τρελιά γιά ἕνα χαλασμένο ἢ σπασμένο παιχνίδι.

Ἡ γνωριμία μας μέ τόν κόσμο τῆς Ἀφρικῆς πλούτισε τήν ἐμπειρία μας καί γέμισε τήν ψυχὴ μας δύναμη γιά νά ἀντιμετωπίζουμε τά δικά μας προβλήματα, πού εἶναι ἀσήμαντα μπροστά στις στερήσεις καί στις δικές τους κακουχίες.

Μᾶς ἔκανε νά καταλάβουμε ὅτι ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ μεταμορφώνει τά πάντα καί γεμίζει τόν ἄνθρωπο μέ χαρὰ καί εὐτυχία.

*Εὐριδίκη Δεληγιάννη, 13 ἐτῶν
Ἡλίας Δεληγιάννης, 12 ἐτῶν*

*Μέ τά παιδιά τοῦ Δημοτικοῦ σχολεῖου
στή Ναϊρόμπη καί στήν ἐνορία ἁγίου Παύλου.*

Ἱεραποστολικό

ἄνοιγμα

στή φυλή

Ἰσόκο

τῆς Νιγηρίας

Στά ἀνατολικά διαμερίσματα τῆς Νιγηρίας, βρίσκεται ἡ Πολιτεία Δέλτα (Delta). Τῆ διασχίζει τὸ τελευταῖο τμήμα τοῦ ποταμοῦ Νίγηρα καὶ τὸ ὄνομα τῆς ὀφείλεται στὸ ὅτι ἐκεῖ σχηματίζεται τὸ δέλτα τοῦ ποταμοῦ ὁ ὁποῖος καὶ τελικὰ ἐκβάλλει στὸν Ἀτλαντικὸ ὠκεανό.

Τὰ τελευταῖα 1-2 χρόνια ἡ περιοχή βρίσκεται στὸ ἐπίκεντρο τοῦ παγκόσμιου ἐνδιαφέροντος. Τί τὸ ἰδιαίτερο σ' αὐτὴ τὴν περιοχή; Φυσικὰ ὄχι ἡ ὀμορφιά τοῦ τοπίου, ἡ πυκνὴ βλάστηση ἢ τὰ ἑκατοντάδες νησάκια τοῦ δέλτα τοῦ ποταμοῦ. Τὸ ἐνδιαφέρον ὄλων στρέφεται στὸ ὑπέδαφος τῆς περιοχῆς ἡ ὁποία εἶναι ἡ πρώτη, ἡ κύρια πετρελαιοπαραγωγὸς περιοχή τῆς Νιγηρίας. Εἶναι ἡ περιοχή ἡ ὁποία ἀνέδειξε τὴ χώρα στὴν 6η πετρελαιοπαραγωγὸ χώρα τοῦ κόσμου καὶ μία ἀπὸ τίς κύριες προμηθεύτριες τῶν ΗΠΑ σέ ἀργό πετρέλαιο.

Ὅλες οἱ μεγάλες πετρελαικὲς ἐταιρεῖες (Shell, Elf, Exxon κλπ) δραστηριοποιοῦνται ἐδῶ καὶ δεκαετίες στὴν περιοχή. Ἡ δραστηριότητά τους αὐτὴ, ἀντὶ νὰ ἐπιφέρει, ὅπως ἦταν ἀναμενόμενο, ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς, ὀδήγησε ἀνθρώπους καὶ φύση σέ μαρasmus. Τὰ ποτάμια καὶ οἱ λίμνες μολυσμένες, τὰ ψάρια (ὅσα ἀπέμειναν) μυρίζουν πετρέλαιο, ἀκόμα καὶ τὸ γάλα τῶν ἀγελάδων. Σχολεῖα σέ ἀθλια κατάσταση, νοσοκομεῖα ἀνύπαρκτα, κόσμος φτωχός, σέ πολλὰ σημεία στὰ ὄρια τῆς ἐξαθλίωσης. Γεωργοὶ καὶ ψαράδες οἱ περισσότεροι, νεολαῖα χωρὶς μέλλον, χωρὶς ἐλπίδα, χωρὶς ἀντοχή, ὅπως τουλάχιστον πίστευαν οἱ κύριοι τοῦ παιχνιδιοῦ, ντόπιοι καὶ ξένοι. Νὰ ὅμως πού διαψεύστηκαν! Ξεσηκώθηκαν, σχημάτισαν ἔνοπλες ὀμάδες. Ἡ συνέχεια γνωστὴ σέ ὄλους ἀπὸ τὰ δελεῖα εἰδήσεων. Βομβιστικὲς

ἐπιθέσεις στὶς ἐγκαταστάσεις τῶν πετρελαικῶν, στὰ γραφεῖα τους, στοὺς ἀγωγούς τοῦ πετρελαιοῦ. Μάχες μὲ τὸν στρατό, ἀπαγωγές μεγαλοστελεχῶν, κυρίως λευκῶν, μείωση τῆς παραγωγῆς καὶ τελικὰ αὔξηση τῆς τιμῆς τοῦ πετρελαιοῦ μὲ ἐπίδραση ἀρνητικὴ στὶς οικονομίες πολλῶν χωρῶν.

Σ' αὐτὴν τὴν τόσο δύσκολη καὶ προβληματικὴ περιοχή, θέλησε ὁ Θεὸς νὰ δημιουργηθοῦν οἱ πρῶτες 6 μικρὲς ὀρθόδοξες ἐνορίες. Πραγματικὰ μικρὲς. Τὸ σύνολο τῶν πιστῶν δὲν ξεπερνᾶ τὰ 600 ἄτομα. Σ' αὐτὴν τὴν περιοχή καὶ συγκεκριμένα στὴν φυλὴ Ἰσόκο, ὑπῆρχαν ἀντικανονικὲς ὀρθόδοξες ὀμάδες, κατάλοιπα ἐκείνων τῶν ὀμάδων οἱ ὁποῖες τὸ 1983 ἐντάχθηκαν στὸ Πατριαρχεῖο. Τὰ τελευταῖα χρόνια ἡ τοπικὴ ἐκκλησία προσπάθησε δελεῶ κατ' ἀρχὴν νὰ τοὺς προσεγγίσει. Ἡ ἀπόσταση μεγάλη. "Ὅμως "ὅπου Θεὸς βούληται...". Τὴν ἐκατέρωθεν δυσπιστία, τὴ διέλυσε ὁ διάλογος. Οἱ συχνὲς ἐπαφὲς ὀδήγησαν σέ πιὸ σοβαρὲς, πιὸ βαθιὲς συζητήσεις καὶ αὐτὲς στὴ συνέχεια σέ διαβουλεύσεις, ἀρχικὰ μὲ τοὺς 2 "ἱερεῖς" καὶ μετὰ μὲ στελεχὴ τῶν κοινοτήτων τους.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12/5/06. ΛΑΓΚΟΣ. Καθεδρικός ναὸς τῆς Ἀναστάσεως. Ὁ πρῶτος ἐκ τῶν "ἱερέων", ὁ π. Φράνσις χειροτονεῖται κανονικὸς διάκονος. Τὸ νέο του ὄνομα Σεραφεῖμ. Τὸ ζήτησε ὁ

Πάντα τὰ ἔθνη

ἴδιος. Γιὰ τὸν ὄσιο Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ. Εἶχε διαβάσει τὸ βίο του, τὴ διδασκαλία του. Καθηγητὴς ὁ ἴδιος, διδάκτορας πανεπιστημίου, διευθυντὴς ἀκαδημίας.

ΣΑΒΒΑΤΟ 13/5, στὸν ἴδιο ναό, χειροτονεῖται πρεσβύτερος καὶ ὁ δεύτερος, ὁ Μαθθίας, διάκονος. Μεγάλος στὴν ἡλικία, κουρασμένος

από τη ζωή και τις κακουχίες. Δάσκαλος σέ δύσβατες περιοχές, σέ δύσκολες εποχές, στά χρόνια του έμφυλιού της Μπιάφρα και πιό παλιά. Και τις δύο αυτές ημέρες, ο ναός άδειος από πιστούς. Οι ιερείς του Ναού στό Βήμα και οι σεμιναρίστες στό ψαλτήρι. Και γύρω μας ο χορός των άγιων νά συμμετέχει στό πανηγύρι της τοπικής Έκκλησίας. “Άγιοι μάρτυρες οι καλώς άθλήσαντες...” πρεσβεύσατε τό έλλειος Του νά μίν τους έγκαταλείψει ποτέ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 14/5, μέσα σέ ένα πυκνό έκκλησιασμά ο διάκονος Μαθίας, γίνεται πρεσβύτερος. Ή σκέψη μας τρέχει στους πρωτεργάτες του ιεραποστολικού έργου στή Νιγηρία, στον άειμνηστο Μητροπολίτη Πηλουσίου (τόν από Άκκρας) κυρό Ειρηνάιο και τόν μακαριστό Πατριάρχη Πέτρο. Δέν άξιώθηκαν νά δοϋν αυτές τις στιγμές. Είχαν προσπαθήσει, όμως, ίσως νά μίν είχε έρθει “τό πλήρωμα του χρόνου”. Ήσαν και θά παραμείνουν στήν συνείδηση της τοπικής έκκλησίας μας οι πρωτεργάτες. Τήν έπομένη των χειροτονιών ξεκίνησε ή προ-

τοιμασία της πρώτης επίσημης ποιμαντορικής περιοδείας στην περιοχή. Στην όλη προσπάθεια της οργάνωσης, σημαντικό ρόλο διαδραμάτισε ένας από τους νέους κληρικούς μας, ο π. Ίωάννης Όκόλο, ο οποίος έχει κάποια καταγωγή από την περιοχή. Σέ 10 ημέρες, στις 24 Μαΐου μέ χαρά άνείπωτη άλληλά και άγωνία για τό τί θά συναντήσουμε ξεκινήσαμε τό ταξίδι μας. Μαζί ο π. Μάξιμος, προϊστάμενος του καθεδρικού ναού του Λάγκος και ένας εκ των δύο γραμματέων της Μητροπόλεως, ο Ίάκωβος. Στό δρόμο προστέθηκαν ο π. Χρυσόστομος και ο π. Βενιαμίν. Ο π. Ίωάννης μās συνάντησε στά όρια της Πολιτείας και τελικά μετά από περίπου 10 ώρες δρόμου, φθάσαμε κατάκοποι στην πόλη Ίσόκο, όπου και καταλύσαμε.

ΠΕΜΠΤΗ 25/5/06. Πρώτος σταθμός μας ή πόλη Oyede και πρώτη μας επίσκεψη στον τοπικό άρχοντα-βασιλιά. Μās υποδέχεται μέ ζεστασιά και σε-

ντηθούμε μέ τά ένοριακά συμβούλια, τους κατηχητές, τις χορωδίες, τους νέους και τις γυναικείες οργάνώσεις. Σέ αρκετή άπόσταση πριν από τό ναό μās υποδέχεται μεγάλος αριθμός γυναικών και νέων, οι όποιοι μās συνοδεϋουν μέχρι τό ναό τραγουδώντας και χορεύοντας. Ο ναός, μεγάλη τρίκλιτη βασιλική, άρχισε νά κτίζεται πριν λίγα χρόνια μέ συνεισφορές των πιστών. Μέ πολλές δυσκολίες και στερήσεις κατόρθωσαν νά σκεπασθεί ο μισός περίπου. Στό έσωτερικό δέν υπάρχουν εικόνες, έσταυρωμένος, τίποτα δέ θυμίζει ορθόδοξο ναό. Έκεί συγκεντρωμένοι δεκάδες άνθρωπων κάθε ηλικίας, περιμένουν από ένωρίς την άφιξη μας, παρ' όλο ότι είναι εργάσιμη ημέρα. Μās υποδέχονται μέ μεγάλο ένθουσιασμό, μέ χορούς και τραγούδια. Έναρκτήρια προσευχή, ύμνοι, τραγούδια στην τοπική γλώσσα, όμιλίες από τόν εφη-

μέριο, εκπροσώπους των ένοριακών συμβουλίων του ναού του Άποστόλου Παύλου άλληλά και των

βασμό, προσφέρει τά παραδοσιακά δώρα. Τόν ευχαριστούμε και τόν διαβεβαιώνουμε για τη συνεργασία της έκκλησίας μας μέ τις τοπικές άρχές. Άπό εκεί κατευθυνόμαστε προς τόν ναό του Άποστόλου Παύλου, όπου πρόκειται νά συνα-

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΣΤΗ ΦΥΛΗ ΙΣΟΚΟ ΤΗΣ ΝΙΓΗΡΙΑΣ

γειτονικών μικρότερων ένοριών, των γυναικών, των νέων. Καί πάλι τραγούδια από τή χορωδία του ναού καί στή συνέχεια ή καθιερωμένη προσφορά των δώρων τους. Όλα δοσμένα μέ πολλή αγάπη, αλληλά βλέποντας γύρω, αντιλαμβάνεται κανείς ότι είναι δοσμένα από τό ύστερημά τους. Δύο πρόβαρα, δεκάδες φρούτα, 3 μεγάλα σακκιά «γκαρί» (παραδοσιακό βασικό συστατικό τής διατροφής των Νιγηριανών, πολύ θρεπτικό, ένα από τά παράγωγα του φυτού κασάβα καί πρόσφατα αρκετά ακριβό), κοτόπουλα, αυγά, χυμοί.

Μετά από όλα αυτά ή αντίφωνσή μας. Ευχαριστίες γιά τή ζεστή υποδοχή, τήν έκφραση τής αγάπης τους. Καί όπως ήταν φυσικό καί αναμενόμενο λόγος κατηχητικός, εισαγωγικός γιά τήν όρθόδοξη Έκκλησία καί παράδοση, ένα καλωσόρισμα στήν όρθόδοξη οικογένεια τής Άφρικής.

Μετά από περίπου 3 ώρες παραμονής στό ναό του Άγιου Παύλου, ξεκινήσαμε γιά νά έπισκεφθούμε σύντομα όλες τής κοινότητες-ένορίες τής περιοχής.

Ή διαδρομή μέσα από μία πλούσια, πυκνή βλάστηση. Πανύψηλα καουτσουκόδενδρα καί κοκοφοίνικες δεξιά καί άριστερά νά σκιάζουν τόν σχεδόν έρημο δρόμο. Πού καί πού 2-3 χωρικοί νά έπιστρέφουν από τά χωράφια τους. Άργός βηματισμός, κουρασμένα βλέμματα. Μιά δυνατή βροχή ξεσπάει, από εκείνες τής γνωστές σέ μās τροπικές καταιγίδες. Περνούμε μέσα από ένα χωριό. Χαμηλά σπίτια, από λάσπη. Μικρές αυλές, πεντάκαθαρες, παρτέρια μέ λουλουδία νά χωρίζουν τής ιδιοκτησίες, μισόγυμνα παιδιά νά παίζουν μέσα στά λασπωμένα νερά καί οι μητέρες τους νά τά παρατηρούν σιωπηλά, καθισμένες στά πρεβάζια, μισόγυμνες καί αυτές, αποκαμωμένες από τήν κούραση τής ημέρας, τήν άνεχεια καί ίσως καί τήν ίδια τή ζωή τους.

Σέ λίγο φθάνουμε στό ναό του Άγιου Γρηγορίου. Ή βροχή ξαφνικά σταμάτησε. Άρκετά ευρύχωρο τό κτίσμα, παλαιό, μέ υποτυπώδη παράθυρα, σκοτεινό, καθαρό μέ καμιά πεννηταριά ανθρώπους νά μās περιμένουν υπομονετικά. Πε-

προσπαθουν νά πιάνουν τό χέρι μας, κάποιες, λιγότες πού ήξεραν, νά σκύβουν νά τό φιλήσουν. Μιά φωνή από μία ήλικιωμένη γυναίκα μās παγώνει «ακούμπησέ με καί μένα άνθρωπε του Θεού». Φοβερός ό έσωτερικός έλεγχος εκείνη τή στιγμή. « Άνθρωπε του Θεού...».

Καθώς ξεκινάμε γιά τόν έπόμενο προορισμό μας, ή βροχή ξαναρχίζει δυνατή όπως πρώτα καί μās συνοδεύει σ' όλη τή διαδρομή. Σταματάει καί πάλι ξαφνικά μόλις φθάνουμε στό Ναό. Καί αυτός αφιερωμένος στόν Άπόστολο Παύλο. Τά αυτοκίνητα σταματούν στόν κεντρικό δρόμο. Πορεία κάποιων δεκάδων μέτρων μέσα από λασπόνερα γιά νά φθάσουμε στό ναό.. Τό κτίσμα μικρό, πολύ παλαιό, όπως καί τά αλληλα. Γύρω στά 30 άτομα μās υποδέχθηκαν, όσοι δέν βρίσκονταν στίς φάρμες, όσοι άψήφησαν τή ραγδαία βροχή. Καί έδώ προσφωνήσεις, καί έδώ χοροί καί τραγούδια, καί έδώ ή αναγκαία γιά τήν περίσταση προσηλιά μας. Καί έδώ μία προσευχή, μία ευχή γιά τούς άσθενείς.

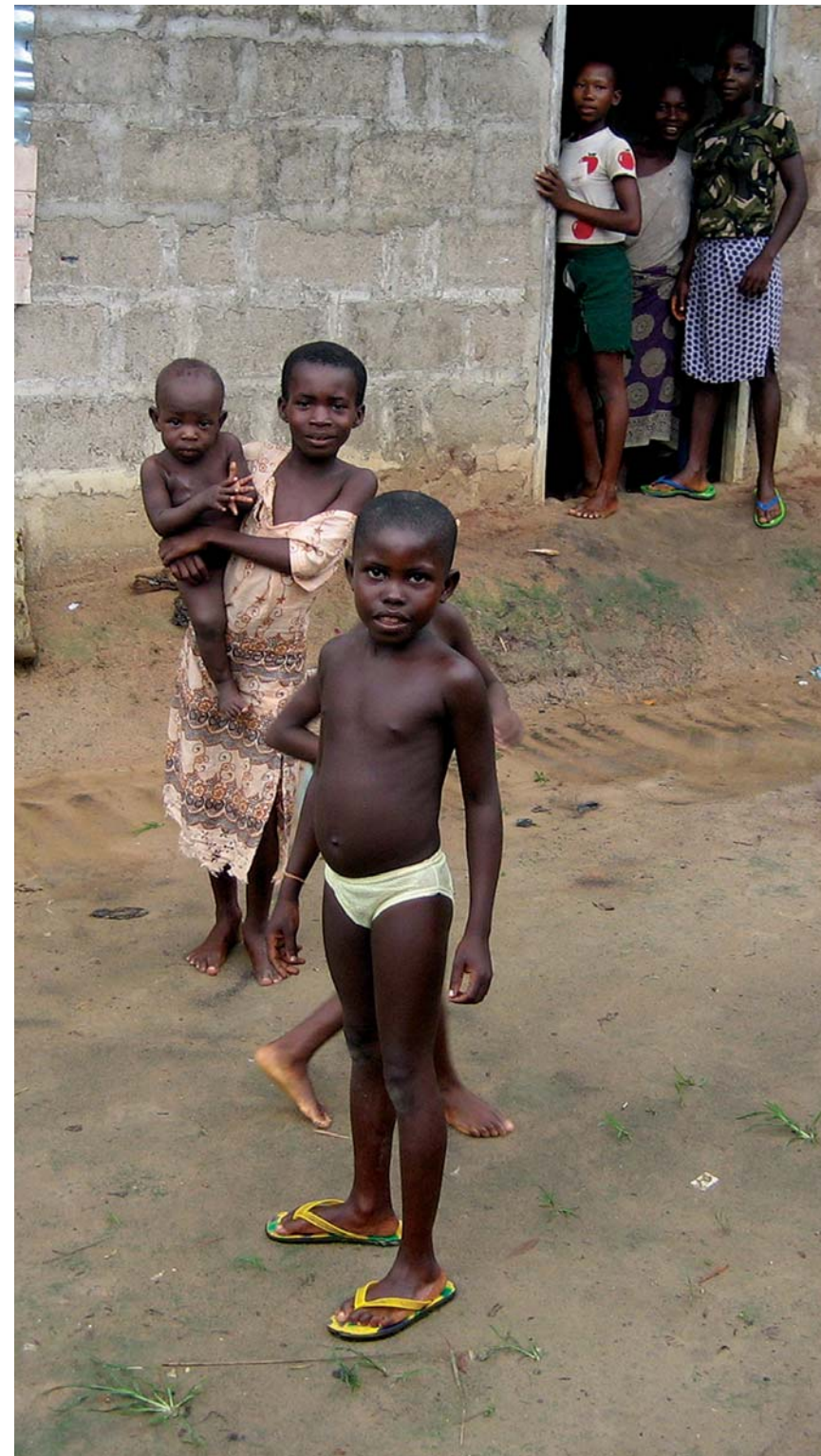

ρισσότερες οι γυναίκες, λιγαστοί οι άντρες, πολλή τά παιδιά. Καί έδώ τραγούδια, χοροί, καλωσορίσματα. Καί πάλι λίγα λόγια στόν κόσμο, μικρά δωράκια (σταυροί, εικόνες). Στήν έξοδο μας άσφυκτικός ό κηλιός. Ήλικιωμένες γυναίκες άνήμπορες, μανάδες μέ άρρωστα παιδιά νά ζητούν μία ευχή, ένα άγγιγμα, ένα σταύρωμα στό κεφάλι. Δειλιά νά

Έπόμενος σταθμός μας ο **ναός του Ἁγίου Μάρκου**. Τό χωριό πάμφτωχο. Περνάμε μέσα από πλημμυρισμένους χωματόδρομους, μπροστά από σπίτια από λάσπη, δίπλα από παιδιά ήμιγυμνα, λασπωμένα, ἀλλήλα μέ καθαρό χαμόγελο, πού τρέχουν ξωπίσω μας τραγουδώντας. Περνούμε ὄμως καί μπροστά από παρέες νέων, καθισμένων μπροστά σέ μισορειπωμένα σπίτια, μέ συντροφιά τους ἄδεια μπουκάλια ἀπό ποτά καί δεκάδες ἀποσίγαρα δίπλα τους. Βλέμματα ἀπληνή, ἄδεια, χωρίς ἐλπίδα, χωρίς μέλλον, χωρίς δουλειά. Εἶχαν ἐλπῖσει, ὅπως καί οἱ παλαιότεροι ὅτι ὁ πλοῦτος τῆς γῆς τους θά φέρει καλύτερες μέρες στόν τόπο τους, στά σπίτια τους, στούς ἴδιους. Διαψεύστηκαν ὅπως καί οἱ πρῖν ἀπό αὐτούς. Μόνο πού αὐτοί ἀντέδρασαν. Ἔστησαν ἀντάρτικο, χτυπᾶνε τίς πετρελαϊκές ἐταιρεῖες, τινάζουν ἀγωγούς, ἀπαγάγουν λευκοῦς

ἐργαζόμενους, ἐπιτίθενται στόν στρατό. Διανομή τοῦ πλοῦτου, ἴσες εὐκαιρίες, ἀνάπτυξη, ἀνεξαρτησία ἀπό τή Νιγηρία πού πιστεύουν ὅτι τοῦς πρόδωσε. Αὐτά εἶναι τά αἰτήματά τους καί ὅσο πλησιάζουν οἱ ἐκλογές τόν ἐπόμενο Φεβρουάριο, τόσο πιά ἔνονη γίνεται ἡ διεκδίκησή τους. Χαιρετοῦμε, μέ δυσκολία ἀπαντοῦν, ὅσοι ἀπαντοῦν. Αὐστηρό κοίταγμα, ἄγριο. Γιά πρώτη φορά στά 9 χρόνια μου ἐκεῖ ἐνίωσα ὅτι τό χρῶμα μου, ἡ εὐρωπαϊκή καταγωγή μου μέ ἔκανε ἀνεπιθύμητο, ὅσο κι ἂν δέν ἤμουν ἐκπρόσωπος πετρελαϊκῆς ἐταιρείας. Μετά ἀπό λίγο φθάνουμε στό ναό. Τέσσερις τοῖχοι, χωρίς σκεπή, δέντρα φυτρωμένα μέσα στό ναό. Τό ποιμνιο ἕνας ἄντρας, 25 γυναῖκες καί κάμποσα παιδιά. Μιά μεγάλη γυναίκα, ἡ ψυχὴ τῆς ἐνορίας, μᾶς καλωσορίζει μέ λίγα ἀπλά λόγια. Δέν ζητᾶ τίποτα παρά μόνο νά μήν τοῦς ξεχάσουμε. Συγκληονισμένοι ἀπό τίς ἐκεῖ συνθήκες, ἀρχίζουμε τήν ἐπιστροφή πρὸς τόν κεντρικό δρόμο γιά νά ἐπιβιβαστοῦμε σ' αὐτοκίνητα. Συνοδεία μας τό τσοῦρμο τῶν μικρῶν. Οἱ περισσότεροι ἐβλέπαν λευκό ἀπό κοντά γιά πρώτη φορά. Κάθε ἀπόπειρα νά τά ἀγγίξω τά ἔτρεπε σέ ἄτακτη φυγή μέ κραυγές ἀνάμεικτες μέ φόβο καί γέλιο.

Τελευταῖος σταθμός τῆς ἡμέρας ὁ **ναός τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ**. Καί ἐδῶ οἱ ἴδιες συνθήκες. Παλιό κτίσμα, ἐρειπωμένο, λιγοστός κόσμος, εὐγενής καί πρόθυμος. Καί ἐδῶ οὔτε μιά εἰκόνα, οὔτε ἕνας ἐσταυρωμένος.

Νύχτωνε καί ἔπρεπε νά συντομεύσουμε. Μᾶς πιέζουν νά φύγουμε γιὰτί ὁ δρόμος δέν εἶναι ἀσφαλῆς. Ξεκινήσαμε γιά

τό κατάλυμά μας. Σάν νά ξεχάσαμε πρὸς στιγμή ὅτι κάποιος ἀνοίξε αὐτό τὸ δρόμο γιὰ μᾶς, κάποιος ὁδήγησε τὰ βήματά μας ἐκεῖ καὶ ὅτι δέν θά ἐπέ-
 τρεπε νά μᾶς συμβεῖ κάτι. Πάντως φύγαμε γιὰ νά
 γυρίσουμε στήν ἀσφάλεια τοῦ ξενώνα μέ τούς
 στρατιῶτες νά μᾶς φρουροῦν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26/5/06. Μικρό τό σημερινό μας
 πρόγραμμα. Ἡλιοόλουστη ἡμέρα, ζέστη πολλή
 ἀπό νωρίς καί ὑγρασία ἀποπνικτική. Ξεκινήσαμε
 ἐνωρίς γιὰ τὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σά-
 ρωφ, στήν πόλη Ozoro.

Ἐνα μικρὸ σπίτι 2 δωματίων φρεσκοσοβατι-
 σμένο, εἶναι ὁ ναός. Λίγος κόσμος, ἀρκετοὶ νέοι.
 Συγκεντρώθηκαν μέ κάποια καθυστέρηση. Κάποι-
 οὶ δέν ἦρθαν. Κηδευόταν ἡ πιὸ ἡλικιωμένη γυναί-
 κα τῆς πόλης καὶ σέ ἐνδειξη σεβασμοῦ καὶ τιμῆς τὰ
 πάντα ἦταν κλειστά καὶ ὄλοι ἔπρεπε νά παραστοῦν
 στήν κηδεῖα τῆς. Καί πάλι τραγούδια καὶ χοροὶ γιὰ
 τὸ καλωσόρισμα καὶ πάλι προσφωνήσεις καὶ ἀντι-
 φωνήσεις. Οἱ περισσότεροὶ νέοι φοιτητές στό Πα-

νεπιστήμιο ἢ στό Κολλῆγιο πού ἀνήκει στήν ἐνο-
 ρία. Ἐνδιαφέρουσες ἐρωτήσεις, προκλήσεις ἀπό
 μεριά τους, μᾶς κράτησε σέ διάλογο καὶ ἔκθεση
 τῶν θεμάτων πίστεως γιὰ πολλή ὥρα.

Ἐκεί συγκεντρωμένοι δεκά-
 δες πολιτῶν μέ ἐπικεφαλῆς τὴν τοπικὴ αὐτοδιοί-
 κηση. Ἦθελαν νά μᾶς δοῦν, νά μᾶς γνωρίσουν,
 νά μάθουν τί θέλουμε ἀπὸ ἐκείνους καὶ νά μᾶς το-
 νίσουν ἐπισταμένως ὅτι θά πρέπει νά συμμετά-
 σχουμε πάση θυσίᾳ στήν ἀναπτυξιακὴ πορεία τῆς
 τοπικῆς κοινωνίας. Αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ προϋπόθεση
 γιὰ νά μᾶς παραχωρήσουν γῆ γιὰ τὴ μετεγκατά-
 σταση τοῦ Κολλεγίου πού πλεόν περιέρχεται κά-
 τω ἀπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Μητροπόλεως. Κάποιοι ἀπὸ
 τὴ συνοδεία μας ἐνοχλήθηκαν ἀπὸ τὴν πιεστικὴ
 συμπεριφορὰ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς. Φύγαμε χωρὶς
 καμμιά πλευρὰ νά δεσμευθεῖ ἐναντι τῆς ἀλλοθῆς.
 Στὴν ἔξοδο μᾶς πλησιάζει ὁ γιὸς τοῦ βασιλιά γει-
 τονικῆς περιοχῆς καὶ μᾶς ἰλέει «ἡλυποῦμαι γιὰ τὴ
 συμπεριφορὰ τῶν κοινοτικῶν ἀρχόντων. Ὁ πατέ-

ρας μου σᾶς προσκαλεῖ νά μᾶς ἐπισκεφθεῖτε ὅπο-
 τε θέλετε, νά περπατήσετε στὴ γῆ μας, νά διαλέξε-
 τε ποιά τοποθεσία σᾶς ἀρέσει καὶ νά πάρετε ὅση
 γῆ θέλετε...ἀναπτύξτε τὴν ὅποτε μπορέσετε». Τὰ
 πρόσωπα ὄλων ἄστραψαν. Κάποιοι χαμογέλασαν,
 κάποιοι χειροκρότησαν, κάποιοι ἐπευφήμησαν,
 ὄλοι δοξολόγησαν τὸ ὄνομά Του.

Σέ λίγο πήραμε τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς. Οἱ
 πατέρες πού μᾶς συνόδευαν γιὰ τὴν ἀνατολικὴ Νι-
 γηρία καὶ ἐμεῖς γιὰ τὸ Λάγκος.

Ἐτσι ὁλοκληρώθηκε ἡ πρώτη ἐπίσημη ἐπίσκε-
 ψή μας στήν φυλὴ Ἰσόκο, στό Δέλτα τοῦ Νίγηρα.
 Ἐτσι ἀνοίξε ἕνα νέο μεγάλο κεφάλαιο στήν ιστο-
 ρία τῆς τοπικῆς μας ἐκκλησίας. Γιὰ πρώτη φορά
 μετὰ ἀπὸ χρόνια ἡ ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἀνοίγεται,
 ξεφεύγει ἀπὸ τὰ στενὰ ὄρια τῆς φυλῆς τῶν Ἰμπο.
 Ἡ πρόκληση μεγάλη, τὰ προβλήματα τεράστια. Τὸ
 ἔργο δύσκολο καὶ βαρὺ.

Τὸ διάστημα αὐτῆς τῆς διήμερης ἐπίσκεψῆς μας

ἐντοπίσαμε τὰ ὅσα πρέπει νά ἀντιμετωπίσουμε μέ
 μεγάλη σοβαρότητα καὶ ὑπευθυνότητα. Ξεκινήσα-
 με μέ τούς δύο ἱερεῖς. Κοντὰ μας στό Λάγκος, στήν
 ἐκκλησιαστικὴ μας σχολή, ἔρχονται σέ λίγες μέρες
 3 νέοι γιὰ νά φοιτήσουν. Ἱερεῖς μας ἀπὸ τὴν ἀνα-
 τολικὴ Νιγηρία ξεκινοῦν ἄμεσα τὴν κατὴχηση στίς
 διάφορες ἐνορίες. Θά προετοιμάσουν τὸν κόσμο
 γιὰ τὸ βάπτισμα. Καὶ ἡ κατὴχηση θά συνεχιστεῖ.
 Θά πάρει χρόνο. Τὸ γνωρίζουμε. Ἀλλὰ ὁ ἐνθου-
 σιασμός στά μάτια τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν καὶ κυ-
 ρίως ἡ ἀποφασιστικότητα γιὰ δουλειὰ ἀπὸ μέρους
 τῶν συνεργατῶν μας, μᾶς δίνει κουράγιο, μᾶς δι-
 νει ἐλπίδα καὶ γιατί ὄχι καὶ τὴ βεβαιότητα ὅτι ὄλα
 θά πᾶνε κατ' εὐχὴν.

+Ὁ Νιγηρίας Ἀλέξανδρος

1η Ἰουνίου 2006

*Ἐορτὴ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου
 Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου καὶ μάρτυρος*

Μεγάλη Σαρακοστή στήν ένορία του̃ καθεδρικού ναού Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, στήν πόλη Νάνκα τῆς Ἀνατολικῆς Νιγηρίας

Κυριανού-Chiedozie Ekeocha

Ὁ Κυριανός εἶναι ὀρθόδοξος νέος, 19 ἐτῶν μέ διάθεση πρὸς τόν μοναχισμό καί τήν ιερωσύνη, μέ ιδιαίτερη εὐστροφία καί ἔφεση πρὸς τὰ γράμματα. Μέ ὑποτροφία τῆς μητροπόλεως Νιγηρίας ἐνεγράφη στή Σχολή Δημόσιας Διοίκησης, Κοινωνιολογίας καί Ἐπικοινωνίας.

Nanka, Μάϊος 2006

Στιγμές έντονης θρησκευτικῆς ανάτασης, πού πηγάζει μέσα ἀπό τόν πλοῦτο τῆς ὀρθόδοξης λειτουργικῆς παράδοσης, ζήσαμε τήν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, οἱ ένορίτες τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, στήν κωμόπολη Nanka, τῆς Πολιτείας Anambra.

Ἡ ένορία μας εἶναι ἡ πολυπληθέστερη τῆς Μητροπόλεως Νιγηρίας, ἀφοῦ φτάνουμε τίς 8-10 χιλιάδες πιστοῦς. Κάποιοι ζοῦμε μέσα στήν κωμόπολη, ἄλλοι στά 5 χωριά-δορυφόρους τῆς πόλης. Χάρη στίς ἐπίμονες προσπάθειες τοῦ ἐφημερίου μας π. Χρυσοστόμου, δημιουργήθηκε σέ κάθε ένα ἀπό τὰ 5 χωριά καί ἀπό μιά ἐκκλησιαστική κοινότητα: τοῦ ἁγίου Μωυσέως τοῦ Αἰθίοπος, τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου, τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης, τοῦ ἁγίου Νεκταρίου καί τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, πιστεύουμε ὅτι κάποια στιγμή θά αὐτονομηθοῦν καί θά ἀποτελέσουν νέες ένορίες.

Ἀπό τή στιγμή πού ἀνέλαβε καθήκοντα ἐφημερίου στήν ένορία μας ὁ π. Χρυσόστομος, ὅλες οἱ ἀκολουθίες τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἐτελοῦντο στόν κεντρικό ναό, στήν Παναγία. Ὅμως ὁ κόσμος εἶναι πολῦς. Οἱ ἀπο-

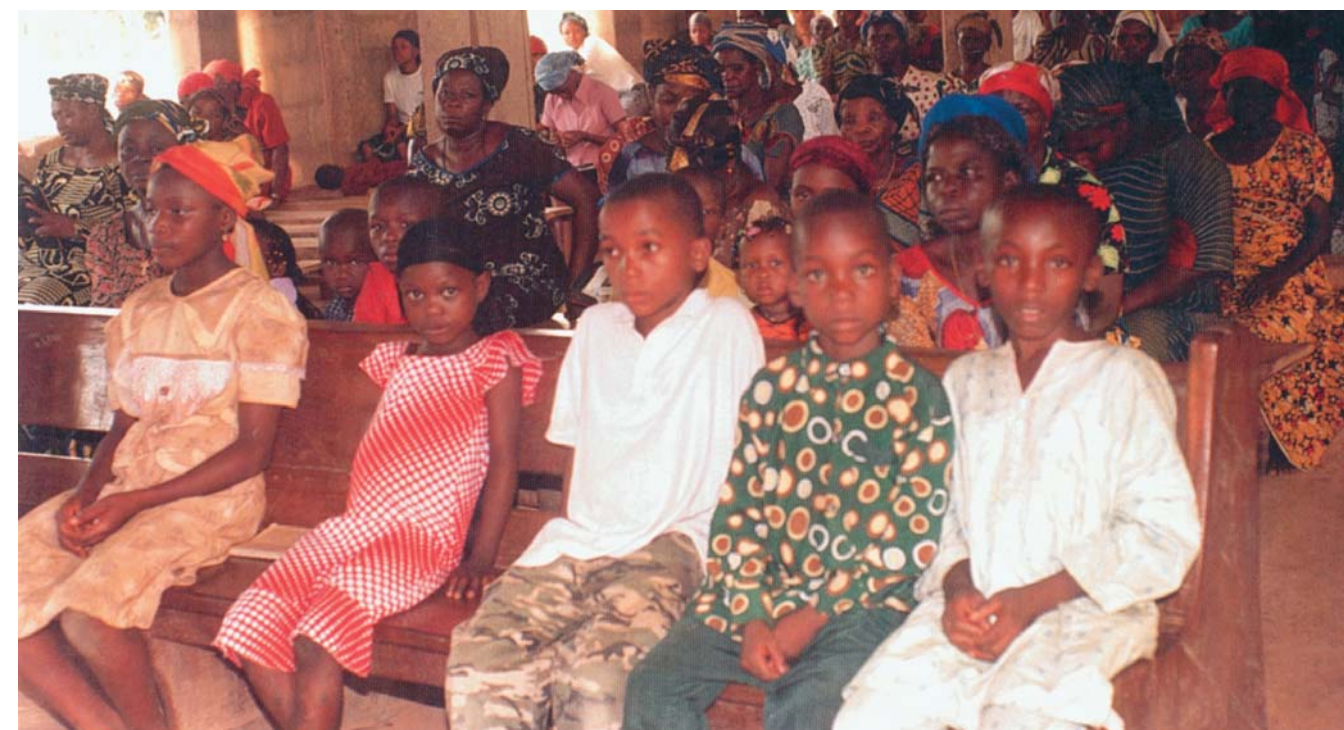
*Ὁμαδική βάπτισμα 25 νηπίων
μετά τή θεία Λειτουργία τό Σάββατο τοῦ Λαζάρου.*

Πάντα τά ἔθνη

στάσεις μεγάλες. Πολλοί οἱ ἀσθενεῖς, πολλοί οἱ ἡλικιωμένοι, πολλοί ἐκεῖνοι πού γυρνοῦν ἀργά ἀπό τίς δουλειές καί τίς φάρμες τους. Δέν μποροῦσαν, ἀντικειμενικά, νά συμμετάσχουν ὅλοι. Ἔτσι, λοιπόν, ἐφέτος “πορευθήκαμε” ἐμεῖς σ’ αὐτούς. Κάθε βράδυ σέ διαφορετική κοινότητα. Ἀπόδειπνο, προηγιασμένες Λειτουργίες, μελέτη Ἁγίας Γραφῆς, ὁμιλίες, Ἐξομολόγηση καί τό Ἅγιο Εὐχέλαιο γιά τοῦς πολλοῦς ἀσθενεῖς μας. Κάθε μας “πορεία”... μακρά, περίπου 3-4 ὥρες. Κάθε μέρα ὁ κόσμος πολῦς, ποτέ λιγότερος ἀπό 500 ἄτομα. Ἡ σωματική κούραση μεγάλη, ἀλλά ἡ ἀνταπόκριση τοῦ κόσμου ἦταν γιά ὅλους πραγματική ἀνάπαυση. Κοντά μας, σέ πολλῆς ἀπό τίς ἐπισκέψεις μας αὐτές καί δύο ἀκόμη ἱερεῖς ἀπό γειτονικές ένορίες. Ὁ π. Βενιαμίν ἀπό τήν ένορία τοῦ ἁγίου Μάρκου καί ὁ π. Ἰωάννης ἀπό τήν ένορία τῶν Ταξιάρχων.

Αὐτή ἡ πορεία μας ὁλοκληρώθηκε τό Σάββατο τοῦ Λαζάρου, στόν καθεδρικό ναό τῆς Κοιμήσεως. Λειτουργία καί ὁμαδική Βάπτισμα 25 νηπίων. Προετοιμασμένοι, ὅσο εἶναι δυνατόν, μέ βαθιά πίστη

Πάντα τά ἔθνη

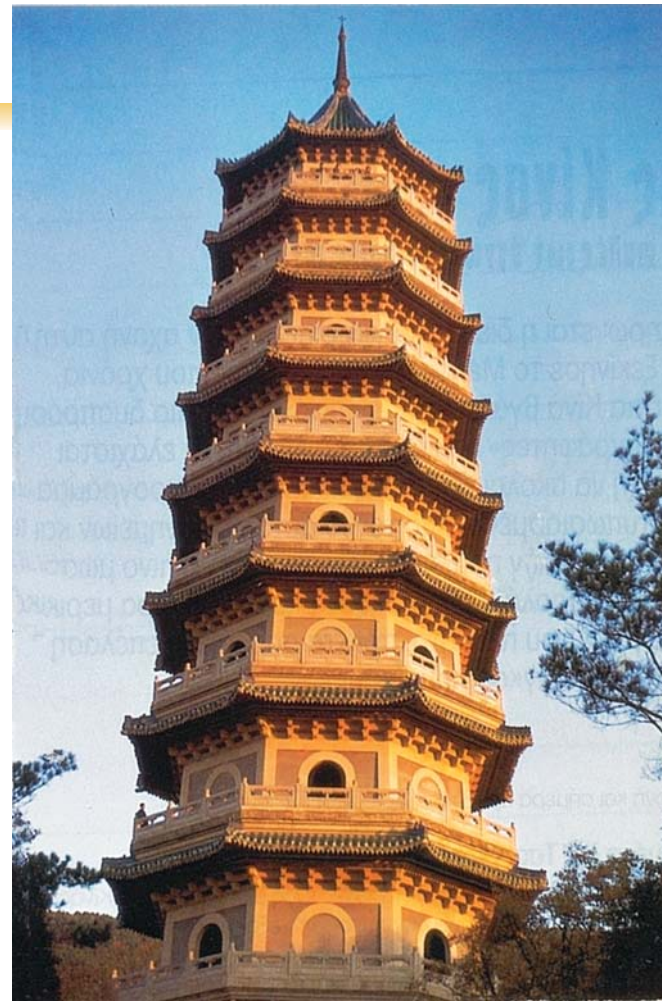
στό ἔλλειος τοῦ Θεοῦ, ξεκίνησαμε τήν τελική συμπόρευση. Κοντά Του στήν Γεθσημανῆ, μαζί Του στήν ἀγωνία τῆς προδοσίας, δίπλα Του στήν κλῆση τοῦ ἄρτου, συνοδοιπόροι Του στόν Γολγοθά καί στόν Τάφο, μάρτυρες καί ἐμεῖς, μαζί μέ τόσους ἄλλους παντοῦ τῆς γῆς, τοῦ κενοῦ Του μνημείου.

Πραγματικά μοναδική ἐμπειρία γιά ὅλους, κληρικούς καί λαϊκοῦς. Ἐκεῖνοι, οἱ κληρικοί, ἔνωσαν γιά μιά ἀκόμη φορά τί σημαίνει πνευματική πατρότητα, ποιός εἶναι ὁ πρωταρχικός τους ρόλος μέσα στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐμεῖς, οἱ λαϊκοί, γίναμε γνώστες τοῦ τί σημαίνει Τεσσαρακοστή γιά τήν Ὀρθόδοξη πίστη: νηστεία, προσευχή, φιλιανθρωπία, συγχωρητικότητα καί πάνω ἀπό ὅλα ἀγάπη. Ἀγάπη γιά ὅλα, ἀγάπη βαθιά γιά τό Θεό, ἀγάπη πού πάντα περνάει μέσα ἀπό τό πρόσωπο τοῦ “πλησίον”, ὄχι τοῦ φίλου ἀλλά πρῶτιστα τοῦ ἀντι-κειμένου, τοῦ ἐχθροῦ.

Στόν ἱερό ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Nanka.

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ (17ος - 20ός αι.)

[Μέρος Β']

Μέ τις νέες αυτές προϋποθέσεις, η ορθόδοξη ιεραποστολή παρουσίασε κάποια δειλή πρόοδο. Στή δεκαετία 1860-1870 ο μοναχός Ήσαϊας Πολίικιν έδρασε κυρίως στο χωριό Ντούν - Νουνάν (50 χιλμ. περίπου νότια από τό Πεκίνο), όπου ίδρυσε ορθόδοξη κοινότητα. Ο ίδιος μετέφρασε στα κινεζικά τό «Ώρολόγιον».

Τό 1866 η θεία Λειτουργία γινόταν στην τοπική γλώσσα. Όστόσο, μόλις τό 1884 χειροτονήθηκε Κινέζος ιερέας, ο π. Μητροφάνης Τσί, παλαιός κατηχητής. Άλλή και ο αριθμός των ορθοδόξων παρέμεινε μικρός ως τό 1897, γεγονός που οφείλεται στην έλλειψη προσώπων και επαρκών μέσων. Γι' άλλη μία φορά αποδείχθηκε ότι για την επιτυχία της ιεραποστολής, ιδιαίτερα σε δύσκολες περιοχές, δέν αρκούν οι ορθές θεολογικές βάσεις και η καλή θέληση, αλλά απαιτούνται και μέσα και σύστημα και οργάνωση

και, προπαντός, αφιερωμένοι άνθρωποι με αυταπάρνηση.

Ένας τέτοιος άνθρωπος ήταν ο φιλογερός ιεραπόστολος π. Ίννοκέντιος Φιγκουρόφσκυ, που έφτασε στο Πεκίνο τό 1897, κατέστρωσε συγκεκριμένα σχέδια, βασισμένα στην πείρα του παρελθόντος, και προχώρησε με ένθουσιασμό στην πραγματοποίησή τους: Συστηματοποίησε τό κήρυγμα και την κατήχηση. Καθιέρωσε οριστικά την κινεζική γλώσσα στην καθημερινή λατρεία. Βελτίωσε τή διδασκαλία στο ορθόδοξο σχολείο, με αποτέλεσμα τόν διπλοσασισμό των μαθητών. Κατέβαλε μεθοδικές προσπάθειες για την προσέγγιση της κινεζικής νεολαίας. Ίδρυσε τυπογραφείο με 30.000 ξυλόγλυπτα στοιχεία (κινεζικά ιδεογράμματα). Πολλαπλασίασε τά ιεραποστολικά κέντρα. Έπέκτεινε την κοινωνική πρόνοια. Μέσα σε τρία χρόνια έχτισε δυό ακόμα εκκλησίες και ένα scho-

λοίο, καθώς επίσης ορφανοτροφείο και γηροκομείο.

Δυστυχώς, όμως, τό 1899-1901 ξέσπασε η εξέγερση των Μπόξερς, φανατικών έθνικιστών και συντηρητικών στοιχείων, που επιδίωκαν την έξωση όλων των αλλοδαπών από τή χώρα. Η εξέγερση, υποκινούμενη και από την Αύλη, στρεφόταν ενάντια στή δυτικοποίηση, που είχε αρχίσει νά συντελείται στην Κίνα μετά την ήττα της από την Ίαπωνία (1894-95). Τότε καταδιώχθηκαν με μανία τόσο οι ιεραπόστολοι όσο και οι Κινέζοι χριστιανοί, που χαρακτηρίζονταν ως συνοδοιπόροι των «ξένων διαβόλων» και καταδικάζονταν ως προδότες της πατρίδας και του πολιτισμού τους.

Κατά την εξέγερση όλο τό έργο του π. Ίννοκέντιου μεταβλήθηκε σε έρείπια και στάχτη. Οι ναοί, εκτός από έναν στο Χανκόφ, πυρπολήθηκαν. Η πολύτιμη ρωσοκινεζική βιβλιοθήκη του ιεραποστολικού κέντρου του Πεκίνου, τό αρχείο του και τό τυπογραφείο χάθηκαν στις φλόγες. Οι Ρώσοι ιεραπόστολοι μόλις πρόλαβαν νά καταφύγουν στο Τιέν - Τσίν και από εκεί στή Σαγκάν. Από τους έπτακόσιους Κινέζους ορθοδόξους, οι τριακόσιοι, ύστερ' από άνήκουστα βασανιστήρια, μαρτύρησαν για τό Χριστό στις 11 Ίουνίου του 1900. Άνάμεσά τους ήταν κι ο πρώτος Κινέζος ιερέας, ο π. Μητροφάνης Τσί, που σφαγιάστηκε μαζί με όλόκληρη την οικογένειά του: την πρεσβυτέρα του Τατιανή, τους δυό γιούς του Ήσαϊα 23 ετών, και Ίωάννη, μόλις 8 ετών, και τή νύφη του Μαρία, 19 ετών.

Παρά τό ισχυρό αυτό πλήγμα, ο π. Ίννοκέντιος δέν απογοητεύτηκε. Μέ αποφασιστικότητα και πίστη ρίχτηκε πάλι στον άγώνα. Στή Σαγκάν ίδρυσε νέο ιεραποστολικό σταθμό. Και τό 1902, όταν υποχώρησε η θύελλα του κινεζικού φανατισμού, δραστηριοποιήθηκε με εκπληκτική ζωτικότητα. Η Ίερά Σύνοδος τόν προήγαγε σε επίσκοπο και τόν ενίσχυσε με χρήματα και τριάντα τέσσερα νέα πρόσωπα. Μέ τόν άμειωτο ζήλο και την άποτελεσματική μεθοδικότητά του ο «μέγας γέρων επίσκοπος» Ίννοκέντιος, έχοντας τώρα αρκετούς συνεργάτες, πετυχαίνει μέσα σε δύο δεκαετίες ό,τι δέν πέτυχαν τόσοι ιεραπόστολοι μέσα σε δύο αιώνες (18ο και 19ο). Έτσι, ήδη τό 1914 η Όρ-

θόδοξη Κινεζική Έκκλησία ήταν μία πραγματικότητα, με ιεραποστολική ομάδα άρτια συγκροτημένη, δεκαεννέα κληρικούς, όκτώ μοναχούς, πέντε μοναχές, δεκαπέντε ναούς, δύο μονές, τριάντα τέσσερις ιεραποστολικούς σταθμούς, ένα θεολογικό σεμινάριο, δώδεκα σχολεία, γηροκομείο, τυπογραφείο, αρκετές βιομηχανικές μονάδες και πέντε χιλιάδες Κινέζους πιστούς.

Μετά την μπολσεβικική επανάσταση του 1917 στή Ρωσία, η ορθόδοξη ιεραποστολή της Κίνας φάνηκε για λίγο νά κλονίζεται. Πολλά ιεραποστολικά κέντρα, ακόμα και εκείνο του Πεκίνου, έκλεισαν. Η τοπική Έκκλησία, όμως, είχε αρχίσει ήδη νά χειραφετείται. Έτσι, μετά την πρώτη σύγχυση, κατόρθωσε νά ανασυντάξει τις δυνάμεις της και νά προσαρμοστεί στις νέες συνθήκες. Ένισχύθηκε, άλλωστε, από τους Ρώσους και Λευκορώσους πρόσφυγες, που οργάνωθη-

Ο άγιος Ιερομάρτυς Μητροφάνης Τσί (διά χειρός Γ. Πιπεράκι).

Ο νεομάρτυς Επίσκοπος Σαγκάνας Συμεών.

καν τό 1922 στην αρχιεπισκοπή του Χαρμπίν.

Στό διάστημα του μεσοπολέμου ο αριθμός των ορθοδόξων στην κινεζική επικράτεια έφτανε τίς 200.000. Έπικεφαλής τους ήταν ως την κοιμήσή του, τό 1931, ο επίσκοπος Πεκίνου Ίννοκέντιος, τόν όποιο διαδέχτηκε τό 1932 ο αρχιεπίσκοπος Βίκτωρ.

Τό 1946 ή διαποίμανση της Κινεζικής Έκκλησίας ανατέθηκε στον αρχιεπίσκοπο Καμτσάτσκας. Τότε ή Όρθοδοξία παρουσίασε άνθηση στην Κίνα. Οί πιστοί έφτασαν τίς 270.000 περίπου. Στό Πεκίνο λειτουργούσαν ύποδειγματικά θεολογικό σεμινάριο, τρείς ναοί και δύο μοναστήρια. Στή Σαγκάη λειτουργούσε αξιόλογο τυπογραφείο, όπου τυπώθηκαν όλα τά εκκλησιαστικά βιβλία στην κινεζική γλώσσα. Στίς πόλεις αυτές, καθώς και στό Χαρμπίν της Μαντζουρίας, ύπήρχαν σημαντικά ιεραποστολικά κέντρα.

Άπό τό 1949, όμως, μέχρι τό 1958 οί έγκατεστημένοι στην Κίνα ορθόδοξοι Ρώσοι και Λευκορώσοι ύποχρεώθηκαν από τό κομμουνιστικό καθεστώς, πού επικράτησε τότε στην Κίνα νά έγκαταλείψουν τή χώρα. Τό 1956, μέ συμφωνία του Σοβιετικού ήγέτη

Νικήτα Χρουστώφ και του Κινέζου προέδρου Μάο Τσέ Τούνγκ, ή Ρωσική Ίεραποστολή του Πεκίνου καταργήθηκε και ο αρχιεπίσκοπος Βίκτωρ αναγκάστηκε νά φύγει στην Αύστραλία μαζί μέ όλο τόν ρωσικό κλήρο.

Στό μεταξύ, στίς 30 Ίουλίου 1950, ο Πατριάρχης Μόσχας Άλέξιος Α΄ (†1970) χειροτόνησε τόν πρώτο Κινέζο ορθόδοξο επίσκοπο τόν Συμεών Ντού, του όποιου ως έδρα όρίστηκε ή Σαγκάη.

Έπτά χρόνια άργότερα, τόν Μάιο του 1957, ή Ίερά Σύνοδος του Πατριαρχείου Μόσχας ανακήρυξε αυτόνομη τήν Όρθόδοξη Κινεζική Έκκλησία και χειροτόνησε (30-5-1957) ως αρχιεπίσκοπο Πεκίνου και προκαθήμενό της τόν σεβάσμιο αρχιμανδρίτη Βασίλειο Γιάο Φού Άν, άνθρωπο μέ μεγάλα πνευματικά και διοικητικά χαρίσματα. Άλλά στίς 3 Ίανουαρίου του 1962 ο αρχιεπίσκοπος Βασίλειος πέθανε, κι έτσι έμεινε άκέφαλη ή Έκκλησία, οί δοκιμασίες της όποι-ας έφτασαν στό άποκορύφωμά τους κατά τήν περιβόητη «μορφωτική επανάσταση» του Μάο, στή δεκαετία 1966-1976. Τότε όλοι οί ναοί κλείστηκαν, πολλοί καταστράφηκαν, κάθε θρησκευτική δραστηριότητα άπαγορεύτηκε και ο μόνος ορθόδοξος Κινέζος επίσκοπος, ο Σαγκάης Συμεών, όδηγήθηκε σε μαρτυρικό θάνατο.

Μετά τήν άποβίωση του Μάο, όμως, ψηφίστηκε νέος Συνταγματικός Χάρτης (1978), πού θεωρητικά προστατεύει κάθε θρησκεία. Τό 1983, λοιπόν, μέ έξοδα του κινεζικού κράτους επισκευάστηκε ο ναός της Άγίας Σκέπης στό Χαρμπίν και παραδόθηκε στά διακόσια περίπου μέλη της «Harbin Orthodox Patriotic Association». Όστόσο, μέχρι σήμερα, δυνατότητα άσκήσεως έλεύθερης ιεραποστολής δέν ύπάρχει.

Άς ευχνηθούμε νά δημιουργηθούν, μέ του Θεού τήν επέμβαση, οί κατάλληλες συνθήκες, πού θά επιτρέψουν τό ξαναζωντάνεμα της Όρθοδοξίας στην άχανή αυτή χώρα της Άνατολής.

(ΤΕΛΟΣ)

Μ.Σ.Π

NOMOKANONIKA

Έρώτηση:

Προκειμένου ένας έξ έθνικων χριστιανός νά γίνει κληρικός μπορεί νά διατηρήσει ώρισμένα πρόσωπα ή έθιμα, τά όποια είχε πρό του βαπτίσματος;

Άπάντηση:

Σέ προηγούμενο νομοκανονικό σημείωμα ("Πάντα τά Έθνη", τεύχος 73, Ίαν. - Μάρτ. 2000) είχαμε αναφέρει τόν ησ' /μγ' κανόνα της Καρθαγέννης, ο όποιος όρίζει: "Όστε επισκόπους, και πρεσβυτέρους, και διακόνους μή χειροτονείσθαι, πριν ή πάντας τούς έν τω οικω αυτών Χριστιανούς Όρθοδόξους ποιήσωμεν".

Ο Άγιος Νικόδημος ο Άγιορείτης έρμηνεύοντας τόν κανόνα αυτόν λέει: "Άν οί Έπίσκοποι και Διάκονοι και Πρεσβύτεροι χρέος έχουν νά διδάσκουν όλους τούς άηλους άπίστους και κακοδόξους, και νά όδηγούν αυτούς εις τήν ορθοδοξίαν, πόσω μάλλον τούς έν τη οικία αυτών όντας άπίστους και αίρετικούς παίδας, τυχόν, ή γυναίκας ή δούλους; διά τουτο ο παρών Κανών διορίζεται, ότι αυτοί νά μή χειροτονούνται Έπίσκοποι, ή Πρεσβύτεροι, ή Διάκονοι, άν πρώτον δέν κάμουνσι Χριστιανούς Όρθοδόξους όλους τούς οικιακούς αυτών (παιδιά, γυναίκες, δούλους)" ("Πηδάλιον", σελ. 485).

Έξ άλλου, ο βυζαντινός κανονολόγος Ζωναρής έπεξηγεί τήν αντιμετώπιση αυτή μέ τούς εξής λόγους: "Ός γάρ τούς έν τω οικω αυτού διδάξει, και μεταστρέψει εκ κακοδοξίας εις ορθοδοξίαν ου δύναται, ή ου βούληται, πώς ούτος έτέρους διδάξει; και αυτός δέ άμφίβολος άν περί τήν πίστιν λογίζοιτο" (Γ. Ράλλη - Μ. Ποτλή, Σύνταγμα των θείων και ιερών κανόνων, τόμ. Γ' (σελ. 399).

Γιά νά συμπληρώσουμε έδώ τά πράγματα, άπαντώντας και στό άνωτέρω έρώτημα, θά είχαμε νά προσθέσουμε γενικώς, ότι ο ύποψή-

φιος κληρικός δέν μπορεί νά διατηρεί στό σπίτι του σχέση μέ πρόσωπα ή νά ακολουθεί έθιμα, τά όποια είναι παράνομα-άμαρτωλά βάσει της Άγίας Γραφής και των ιερών κανόνων.

Και για νά γίνουμε πιο σαφείς, διευκρινίζοντας τήν άνωτέρω γενική αρχή θά λέγαμε:

Α. Δέν μπορεί ο ύποψήφιος κληρικός νά διατηρεί πρόσωπα, μέ τά όποια ή σχέση τους ή μάλλον ή κατάστασή τους είναι παράνομη, άντιευαγγελική και άντικανονική και δέν θεραπεύεται μέ τό βάπτισμα. Πιο συγκεκριμένα: Έάν ο ύποψήφιος κληρικός έχει γυναίκα, μέ τήν όποια είχε περιπέσει σε πορνεία ή τήν είχε ως παλλακή προτου βαπτισθεί, δέν ύπάρχει σχετικό πρόβλημα στό νά χειροτονηθεί κληρικός. Πρβλ. τόν ιζ' άποστολικό κανόνα, ο όποιος όρίζει: "Ο δυσί γάμοις συμπλακείς μετά τό βάπτισμα, ή παλλακήν κτησάμενος, ου δύναται είναι επίσκοπος, ή πρεσβύτερος, ή διάκονος...". Και στην έρμηνεία του ο Άγιος Νικόδημος σημειώνει, έξηγώντας: "Όσα μέν άμαρτήματα πράξη ο άνθρωπος πρό του βαπτίσματος, δέν ήμπορούν νά τόν έμποδίσουν από τήν ιερωσύνην, και τόν κληρον, επειδή και πιστεύομεν, ότι τά άποπλύνει όλα τό άγιον βάπτισμα· όχι δέ και όσα πράξη ύστερα άφοϋ βαπτισθῆ" ("Πηδάλιον", σελ. 18).

Άντιθέτως, άν ο ύποψήφιος κληρικός έχει ως σύζυγο τήν πρώτη του εξαδέλφη, είτε τήν νυμφεύτηκε πρό του βαπτίσματος, είτε μετά τό βάπτισμά του, δέν μπορεί νά τήν διατηρήσει ως σύζυγό του, έφ' όσον θέλει νά γίνει κληρικός (και όχι μόνο). Και τουτο, γιατί ή κατάσταση της

συγγένειας (είτε είναι αίματος, είτε από άγχιστεία ή διγένεια, είτε από βάπτισμα, είτε από υιοθεσία) παραμένει ως κώλυμα γάμου και δεν μεταβάλλεται με τό βάπτισμα. Κατ' άκοιουθίαν παραμένει και ισχύει ή έν λόγω συγγένεια και ως κώλυμα ιερωσύνης. Έπομένως ό χριστιανός αυτός δεν μπορεί να γίνει κληρικός, έφ' όσον ζούσε μετά την βάπτισή του ή συγγενής (έξαδέλφη του) σύζυγος και έφ' όσον συζούσε με αυτήν.

Ό ιθ' άποστολικός κανόνας όρίζει διαφωτιστικώς "Ό δύο άδελφάς άγαγόμενος, ή άδελφιδήν (=άνεψιά), ου δύναται είναι κληρικός". Έπίσης ό ε' κανόνας του Θεοφίλου Άλεξανδρείας μιλάει για ένα διάκονο, όνομαζόμενο Πανούφ, και ήλεί ότι εάν "ούτος έτι κατηχούμενος τυγχάνων, την άδελφιδήν" του έλαβε γυναίκα, "μενέτω έν τῷ κλήρῳ, εἴ γε κεκοίμηται (=πέθανε) εκείνη, και μετά τό βάπτισμα ουκ έκοινωνήσεν αυτή" (Πρβλ. και "Πηδάλιον", σελ. 20 και 679-680). Και ό βυζαντινός κανονολόγος Βαησαμών στην έρμηνεία του γράφει: "Λέγει ούν ό Θεόφιλος, ότι εάν ή γυνή έτελεύτησε, και μετά τό βάπτισμα ουκ έχρήσατο αυτή, μενέτω διάκονος, ως του άγίου βαπτίσματος τά πρό τούτου καθάραντος άμαρτήματα· ει δέ πιστός ών (ό διάκονος), ήγουν μετά τό βάπτισμα έσχεν αυτήν, έκβληθήτω του κλήρου" (Ράλλη-Ποτλή, τόμ. Δ(, σελ. 346).

Έπομένως και από αυτά επιβεβαιώνεται ότι τό βάπτισμα θεραπεύει και συγχωρεί τά άμαρτήματα, αλλά δεν μεταβάλλει τίς διάφορες π.χ. συγγενικές καταστάσεις, ώστε να συγχωρούνται και να διατηρούνται παράνομες συμβιώσεις (άθέμιτοι ή άθεσμοι γάμοι).

Β. Μετά από τά άνωτέρω θά ήλεγαι, ότι και για τά έθιμα, για τίς διάφορες επικρατούσες σε ένα τόπο συνήθειες, ισχύουν τά ανάλογα. Και αυτό γίνεται αντιληπτό και από τά έξής απλά

έρωτήματα: Πώς είναι δυνατόν να διατηρούμε και να άκοιουθοϋμε ένα (είδωλολατρικό) έθιμο, κατά τό όποιο γίνεται ή και έπαναλαμβάνεται μία άμαρτωλή πράξη. Μία πράξη δηλαδή που αντίκειται στις έντολές της Άγίας Γραφής και των ιερών κανόνων της Έκκλησίας. Είναι δυνατόν ποτέ να εξαγιαζεται μία άμαρτωλή συνήθεια και πράξη με τή χριστιανική πίστη ή με τό μυστήριο του βαπτίσματος ή άλλου άγιαστικού μέσου της Έκκλησίας;

Πώς είναι δυνατόν ό χριστιανός να άκοιουθεϊ π.χ. τό έθιμο κατά τό όποιο μία ήμέρα της έβδομάδος μπορεί ό καθένας να επιδίδεται σε ψευδοηλογίες; Ή πώς είναι νοητό ό χριστιανός να άνέχεται ένα άλλο έθιμο, κατά τό όποιο έχουν την άδεια οι άντρες να έναηλιάσουν για μία-δύο ήμέρες τίς γυναίκες τους; Ή πώς μπορεί ό χριστιανός να δέχεται ένα έθιμο, κατά τό όποιο θυσιάζεται ένα άνυπεράσπιστο βρέφος;

Μόνο ή άπόρριψη από τους χριστιανούς τέτοιων έθίμων συντελεί και οδηγεί στην τελειοποίηση και πρόοδο του άνθρώπου και στον εξαγιασμό του.

Θά προσθέταμε τέλος και τά έξής: Άκόμη και ένας είδωλολατρικός τόπος ή και ναός μπορεί να εξαγιασθεί, άσχετως εάν έχουν τελειωθεί σ' αυτόν παράνομες, άδικες ή άμαρτωλές πράξεις ένεκα κάποιων τελειών ή έθίμων. Άλλά οι πράξεις και τά έθιμα που είναι αυτά καθ' έαυτά άμαρτωλά, γιατί αντίτιθενται στις αυθεντικές έντολές της Έκκλησίας, δεν μπορούν να εξαγιασθούν ή να εξαγιασουν. Και τουτο, γιατί δεν παρέχουν τό όρθό, την αλήθεια, ή όποια προσφέρει την έλευθερία, τή χαρά, τον άγιασμό και τή σωτηρία, στόχοι τους όποιους έσφαημένως νομίζουν πολλοί ότι επιτυγχάνονται με τά έν λόγω έθιμα.

Καθην. Παν. Ίω. Μπούμης

«τῶν δέ μαθητῶν καθὼς νῦν πορεῖτό τις ὠρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς... ἀδελφοῖς»

(Πράξ. ια' 29)

Άπό 1-1-2006 έως 31-3-2006 προσφέρθηκαν στο Γραφείο Έξωτερικής Ίεραποστολής της Άποστολικής Διακονίας τά παρακάτω χρηματικά ποσά για τό ιεραποστολικό έργο από τους:

Άγά Ά. 20 • Άγγελίνα Μ. 105 • Άγγελίνα Π. 300 • Άγγελόπουλο Ή. 50 • Άδελφότης «ΕΥΝΙΚΗ» 50 • Άηδόνη Ά. 100 • Άιβαζάκη Ά. 60 • Άλικάκο Γ. 104,64 • Ananiadis Μ. 72,41 • Άναστασιάδου Σ. 40 • Άναστασοπούλου Έ. 40 • Anagnostopoulou J. 69,90 • Άντωνάκου Ι. 100 • Άντωνάτου Π. 50 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 808) 2.000 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 1011) 100 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 1016) 100 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 1017) 150 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 1025) 30 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 1026) 50 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 1032) 20 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 4) 20 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 1033) 50 • Άνώνυμο (Α.Α. 2968) 20 • Άνώνυμο (Α.Α. 2924) 20 • Άνώνυμο (Α.Α. 2931) 50 • Άνώνυμο (Α.Α. 2873) 50 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 416) 50 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 417) 20 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 418) 100 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 806) 30 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 812) 20 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 1115) 75 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 847) 20 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 648) 50 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 995) 500 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 1002) 100 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 906) 200 • Άνώνυμο (Α.Α. 2987) 30 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 923) 70 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 157) 40.000 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 41) 170 • Άνώνυμο (Δ.Ε.Π. 0315) 10 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 636) 100 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 68) 70,74 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 697) 50 • Άνώνυμο (Α.Α. 2988) 30 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 699) 60 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 51, 1133) 90 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 1043) 50 • Άνώνυμο (Δ.Ε.Π. 0317)

10 • Άνώνυμο (Δ.Ε.Π. 0310, 0337) 20 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 988) 250 • Άνώνυμο (Δ.Ε.Π. 0338) 10 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 421) 500 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 403) 1.000 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 972) 20 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 817) 100 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 1007. Α.Α. 2727) 310 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 814) 500 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 700) 400 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 433, 809, 1013) 360 • Άνώνυμο (Γ.Ε. 1009, 1039) 250 • Άραμπατζή Ν. 400 • Άράπη Κ. 20 • Άράπικου Έ. 20 • Άρναούτη - Περίδη Ά. 50 • Άσυλο Άνιάτων 433 • Βαλιάνου Ά. 40 • Βαρβούνη Σ. 850 • Βασιλείου Κ. 20 • Βασιλοπούλου Σ. 100 • Βελέντζα Π. 20 • Βενέκα Κ. 10 • Βέττα Γ. 20 • Βιτωράτου Ά. 1.500 • Βηλαστού Μ. 50 • Βλάχου Ά. 10 • Βουζαλή Θ. 35 • BROKINS 500 • Γάζο Ζ. 20 • Γαλιασάτου Π. 30 • Γαλλόπουλο Π. 500 • Γασιά Γ. 100 • Γασιά Φ. 15 • Γεωργιάδου Φ. 950 • Γεωργίου Π. 1.000 • Γεωργιάδου Γ. 90 • Γιαννακόπουλο Ά. 40 • Γκανασούλη Τ. 69 • Γκιουζέλη Έ. 10 • Γκότση Χ. 10 • Γκούμα Δ. 30 • Γκουργκούλη Β. 30 • Γκούτρα Δ. 10 • Γληνού Σ. 40 • Γούναρη Έ. 10 • Γραμματικού Ά. 60 • Γρηγορίου Ί. 50 • Δαδακαρίδου Έ. 100 • Δάηδα Π. 50 • Δανέζη Γ. 50 • Δεβετζή Γ. 50 • Δημάδη Έ. 10 • Δημάκο Έ. 30 • Δημακόπουλο Ί. 20 • Δημαράτου Δ. 50 • Δημητρίδου Έ. 700 • Δημοπούλου Γ. 100 • Δημ. Σχ. Δεύτερο Μοσχάτου 1.050 • Διαμαντοπούλου Έ. 100 • Δούση Θ. 60 • Δρακουλάκη Μ. 100 • Δρισέλη Έ. 70 • Έληποδοφόρο Ί. 30 • Ευαγγέλου Μ. 50 • Ευθυμίου Ν. 10 • Ζαρίφη Μ. 5 • Ζαχαριάδου Κ. 10 • Ζαχαρίου Ν. 100 • Ζερβάκο Π. 20 • Ζουγανέλη Γ. 20 • Ζωγανά Δ. 20 • Ζω-

χιού Δ. 20 • Ήλιοπούλο Ί. 50 • Θεοδοσιάδη Έ. 25 • Θεοδούλου Μ. 20 • Ίεροδιακόνου Ά. 200 • Ίπποκράτειο Π.Γ.Ν.Α. 598,20 • Κάββουρα Ά. 20 • Κακαρατζά Ά. 60 • Καληντζοπούλου Φ. 100 • Καλημέρη Μ. 20 • Καλογερά Σ. 90 • Κάντα Ν. 30 • Κάππου Γ. 50 • Καραγιάννη Ά. 10 • Καραδήμο Χ. 20 • Καραμπίνη Ή. 50 • Καρόρη Μ. 20 • Κιζηλαυρίδη Χ. 10 • Κοκκινόφτα Κ. 9 • Κοντάρη Έ. 20 • Κορδά Σ. 30 • Κορίκη Μ. 50 • Κορομάντζου Μ. 2.500 • Κουβάρη Ί. 30 • Κούβελα Δ. 10 • Κουκουράβα Έ. 20 • Κούλη Ί. 350 • Κουμεντάκο Ά. 30 • Κουσουνάδη Μ. 50 • Κουτρομπά Ά. 100 • Κουτσοπούλου Δ. 10 • Κοφινά Φ. 15 • Κόφφα Χ. 180 • Κτιστάκη Ν. 30 • Κυπριωτάκη Κ. 50 • Κωσταδήμα Γ. 50 • Κωστοπούλου Π. 15 • Κώτη Ά. 100 • Κωτσάκη Ά. 200 • Λαλουδάκη Σ. 200 • Λαμπροπούλου Χ. 200 • Λατσάρα Ί. 20 • Λατταρίνη Ά. 1.440 • Λεβέντη Ν. 15 • Λέττα Ά. 20 • Λιβάνη Ί. 100 • Λουδάρο Έ. 60 • Λουκακιάδη Θ. 18 • Λουκοπούλου Π. 50 • Λουλουδή Ρ. 20 • Λύρα Π. 100 • Μακράκη Κ. 15 • Μακρίδου Έ. 10 • Μακρινού Έ. 15 • Μάηληρη Γ. 15 • Μαντέλου Ά. 30 • Μαντζακούφα Ά. 10 • Μαργέτη Ά. 20 • Μαρίνου Ν. 100 • Ματσαντών Δ. 30 • Μαυρίδη Ά. 100 • Μελλά Σ. 20 • Μετρινού Λ. 10 • Μήλιο Κ. 10 • Μνηλιώτη Κ. 30 • Μητρούδη Μ. 30 • Μίχου Μ. 10 • Μονή Ευαγγελισμού 10 • Μοσχίδου Μ. 150 • Μπαντέκα Μ. 20 • Μπατόγλου Έ. 30 • Μπέηλο Β. 10 • Μπίκο Ν. 100 • Μπουδίκου Ά. 10 • Μπουτζέλη Ζ. 10 • Μωραϊτη Χ. 10 • Ναθανάη Έ. 40 • Νάννου Έ. 35 • Ναό Άγ. Παντε-

Μαδαγασκάρη, καθημερινό σιυσσίτι στόν περίβολο του ναού.

ληήμονος 173 • Ναό Εὐαγγελισμοῦ Θεοτόκου 600 • Νταβασλή Π. 10 • Νταλιάνη Μ. 20 • Νταμπαλή Έ. 10 • Ντόκα Π. 200 • Παιδοβρεξάκη Ι. 50 • Πάϊκου Ά. 120 • Παλαιοκρασά Μ. 50 • Πάλλη Ι. 20 • Παναγιωτάκου Κ. 40 • Πανουργιά Λ. 500 • Πανούση Μ. 100 • Παντζόπουλο 60 • Παντογιού Π. 110 • Παπαβασιλείου Χ. 5 • Παπαγατσιά Έ. 10 • Παπαγεωργίου Β. 40 • Παπαδιά Μ. 40 • Παπαδόπουλο Κ. 350 • Παπαδοπούλου Ά. 10 • Παπαζάνη Γ. 30 • Παπάζογλου Κ. 20 • Παπαθανασίου Γ. 250 • Παπαμιχαήλ Ά. 20 • Παπανικόλα Ά. 10 • Παπανικολάου Μ. 20 • Παππᾶ Μ. 20 • Παραρά Ρ. 100 • Πασακοπούλου Γ. 10 • Πασιδὴ Ν. 100 • Παυλή Κ. 1.500 • Πετροχείλου Μ. 50 • Πλασάρα Χ. 10 • Πλατή Κ. 20 • Ποηκράτη Μ. 50 • Ράγκο Ά. 200 • Ραδίτσα Ξ. 30 • Ρανούτσο

Χ. 300 • Ρεβελάκη Ν. 10 • Ρεκατᾶ Χ. 30 • Ρηλорidis Ρ. 163,70 • Ρόζου Β. 30 • Ρόκα Έ. 10 • Ρουμπάνη Χ. 100 • Ρουσόπουλο Δ. 2.300 • Σακελληαρίου Έ. 50 • Σαμπαζιώτη Ά. 150 • Σάρρα Π. 15 • Σκουλιουφιανάκη Έ. 50 • Σκούρου Ά. 100 • Σουλιώτη Ζ. 20 • Σούρλα Χ. 100 • Σπανούδη Σ. 20 • Σπυροπούλου Ά. 10 • Σταθακόπουλο Π. 20 • Σταμάτη Ό. 200 • Σταματοπούλου Ά. 60 • Σταυροπούλου Β. 20 • Σταύρου Κ. 50 • Στεργίου Ν. 10 • Στέφα Γ. 150 • Στόλη Ν. 30 • Στρατάκου Μ. 50 • Σύλ. «Άγ. Κοσμάς ὁ Αἰτωλός» 300 • Σύλ. Ἱεραποστολῆς Αἰγίου 600 • Σφακιανάκη Μ. 20 • Σφάλλτου Φ. 300 • Σχολή Ἀπολυτρωτική Ὑπεραγίας Θεοτόκου 2.175 • Τασιούλη Μ. 1.500 • Τζαμπαζή Σ. 20 • Τζιομάλλου Β. 50 • Τζουανάκη Έ. 35 • Τηλιακού Μ. 50 • Τριανταφύλλου Φ. 30 •

Τσιάκο Ἡ. 50 • Τσιατίρη Χ. 40 • Τσικαλάκη Κ. 100 • Τσιρώνη Ρ. 15 • Τσοηλακίδη Δ. 10 • Τσόλια Σ. 50 • Τσοπελοπούλου Χ. 50 • Τσουκαλή Ά. 160 • Φάληταίτς Γ. 20 • Φάρη Ά. 100 • Φαρμακίδου Χ. 20 • Φαροπούλου Έ. 50 • Φεσσόπουλο Ά. 20 • Φούκα Γ. 50 • Φώτη Μ. 10 • Φωτοπούλου Ά. 10 • Χαιράκη Σ. 125 • Χάληρη Έ. 10 • Χαλβατζόγλου Π. 10 • Χαμηλοθώρη Ά. 30 • Χανιώτη Ά. 50 • Χατζηκώστα Έ. 409 • Χατζηπαπᾶ Μ. 30 • Χατζαρά Έ. 10 • Χρηστάκη Γ. 50 • Χριστόπουλο Δ. 100 • Χριστόπουλο Κ. 20 • Χριστοφίδου Μ. 10 • Χρυσικόπουλο Ά. 10 • Ψαθά Ά. 40 • Ψαρά Μ. 50 • Ψαρογιώργου Π. 50 • Ψηλολίγνου Ά. 150 • Chryssavgis Μ. 177,10 • Lakoumentas Ι. 34,96 • Sakkis Τ. 206,40.

Ἐπιμέλεια: Εὐάγγελος Δ. Ζουρδούμης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ Χρυσόστομος καλεῖ γιὰ Ἱεραποστολή	2
Τό ἀποστολικό ἔργο τοῦ Ἁγίου Πέτρου Μ.Σ.Π.	3
Στιγμιότυπα ἀπό τήν Ἱεραποστολική διακονία στό Καμερούν Ἱερομόναχος Δωσίθεος Ξηροποταμινός	6
Ὁ Μητροπολίτης ὁμιλεῖ σέ «εὐήκοα ὦτα» ὁ Κ.Α.Ϊ.	7
Ἀποστολή στή Μπουκόμπα τῆς Τανζανίας Πρωτοπρ. Νικόλαος Παπουδάκης	8
Μέ τά μάτια τῶν παιδιῶν... Εὐριδίκη Δεληγιάννη - Ἠλίας Δεληγιάννης	10
Ἱεραποστολικό ἀνοιγμα στή φυλή Ἰσόκο τῆς Νιγηρίας ὁ Νιγηρίας Ἀλέξανδρος	12
Μεγάλη Σαρακοστή στήν ἐνορία τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, στήν πόλη Νάνκα τῆς ἀνατολικῆς Νιγηρίας Κυπριανός - Chiedozie Ekeocha	22
Ἡ Ὁρθοδοξία στήν Κίνα (β') Μ.Σ.Π.	24
Νομοκανονικά Παναγιώτης Ἰ. Μπούμης	27
Δωρητές Εὐάγγελος Δ. Ζουρδούμης	29

Παρακαλοῦμε νά μὴν ἀποστέλετε ἐσωκλειστῶς γραμματόσημα ἀντί τοῦ ποσοῦ τῆς ἐτήσιας συνδρομῆς, γιατί δέν ἔχουμε τή δυνατότητα νά ἀποστέλουμε ἀποδείξεις εἰσπράξεως.

Πάντα τά ἔθνη

ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἔτος ΚΕ', τεύχος 98, Ἀπρ.-Μάιος-Ἰούν. 2006

Τριμηνιαίο Ἱεραποστολικό περιοδικό

ΚΩΔΙΚΟΣ 3536

* Πληροφορεῖ μέ τρόπο υπεύθυνο γιὰ τίς ὀρθόδοξες Ἱεραποστολικές προσπάθειες ἀνά τόν κόσμο.

* Ενημερώνει πάνω στήν πολύμορφη πραγματικότητα τοῦ κόσμου, πού περιλαμβάνει τόσα ἔθνη μέ ποικίλα προβλήματα καί χαρίσματα.

Ἰδιοκτήτης: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος - Ἰωάννου Γενναδίου 14 - Ἀθήνα 115 21.

Ἐκδόσης-Διευθυντής: Ὁ Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος, Γενικός Διευθυντής τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα.

Ἰδρυτής: Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων καί πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος, Διετέλεσε Διευθυντής κατά τά ἔτη 1981-1992.

Υπεύθυνος ὕλης: Ἀρχιμ. Ἀλέξιος Ψωίνος, Διευθυντής Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Σύνταξη - Ἐπιμέλεια ἐκδόσεως: Ἱεραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἐπιστολές - Ἐμβάσματα: «ΠΑΝΤΑ ΤΑ ἘΘΝΗ» Ἀποστολική Διακονία, Ἰω. Γενναδίου 14 — Ἀθήνα 115 21 — Τηλ. 210-7272.314 - 317, 210-7272.345.

Συνδρομή γιὰ 1 χρόνο:

Ἑσπεριοῦ	€ 5
Κύπρου	5 λίρες Κύπρου
Εὐρώπης	€ 12
Λουπές γῶρες	€ 14
Τιμή τεύχους	€ 1,25
* Γιά τούς φοιτητές καί μαθητές:	€ 2,50

* Ἡ τιμή εἶναι συμβολική. Δέν ἀποσκοπεῖ στήν κάλυψη τῶν ἐξόδων ἐκδόσεως, ἀλλά στήν υπεύθυνη διαμόρφωση Ἱεραποστολικῆς συνειδήσεως. Γίνονται δεκτές προαιρετικές προσφορές γιὰ τήν ἐκδοση τοῦ περιοδικοῦ.

Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Σωκράτης Μανρογόνατος, Διευθυνση: Ἡλείου 132 - 188 63 Πέραμα

ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ (All Nations)

Year 25, No 98, Apr. - May - June 2006

The aims of the quarterly magazine "Panta ta Ethni" are:

* To provide information in a responsible way on Orthodox missionary efforts throughout the world.

* To arouse awareness of the multiform reality of the modern world.

Publisher: Bishop of Phanarion Agathangelos, General Director of Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.

Founder: Archbishop of Tirana and all Albania Anastasios Yannoulatos. He was editor during 1981-1992.

Editorial Board: Foreign Mission Office of Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.

Letters-Remittances: "ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ" (All Nations) Apostoliki Diakonia, 14, Io. Gennadiou St. — 115 21 Athens — GREECE. Tel. ++3210.7272.345.

Subscription for 1 year:

Greece	€ 5
Cyprus	5 £ Cyprus
Europe	€ 12
Other countries	€ 14

Printed: By Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.

Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια: Ἀποστολική Διακονία